

ΜΙΧΑΗΛ ΑΠΟΣΤΟΛΗ, ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ἐκδίδω κατωτέρω ἐκ τοῦ κώδικος Parisinus graecus 1744¹ σειρὰν ἐπιγραμμάτων τοῦ Μιχαὴλ Ἀποστόλῃ εἰς τὰς δεσποτικὰς ἐορτὰς καὶ εἰς ἁγίους τῆς ὀρθοδόξου ἐλληνικῆς ἐκκλησίας. Τὰ ἐπιγράμματα αὐτὰ εἶναι γεγραμμένα εἰς ἀρχαίαν ποιητικὴν γλῶσσαν καὶ εἰς ἀρχαῖα μέτρα, ἐγράφησαν δέ, καθ' ἃ ὁ ἴδιος ὁ Μιχαὴλ Ἀποστόλης λέγει εἰς τὸν πρόλογον, τῇ προτροπῇ τοῦ καλλίστου ἐκ τῶν φίλων του Ἑμμανουὴλ τοῦ Ἀτραμυτινοῦ εἰς τὸν ὅποιον καὶ ἀφιερῶνται.

Ἑμμανουὴλ ὁ Ἀτραμυτινὸς εἶναι γνωστὸς ἀπὸ ἐπιστολὰς τοῦ Μιχαὴλ Ἀποστόλῃ καὶ ἀπὸ κωδικογραφικὰ σημειώματα². Εἰς τὴν ἐπιστολὴν 48 ὁ Μιχαὴλ Ἀποστόλης τοῦ διηγείται ἐκδρομὴν εἰς ὀρεινὰς περιοχὰς τῆς Κρήτης καὶ τοῦ ἀναγγέλλει τὴν ἀποστολὴν τῶν ἔργων Μάρκου τῆς Ἐφέσου καὶ τοῦ Γενναδίου³. Εἰς ἐπιστ. 90 τοῦ διηγείται ἄλλην ἐκδρομὴν εἰς Ἱεράπετραν, Ἐλεοῦντα καὶ Ἐμπαρον, περιγράφων ἰδιαιτέρως τὰ ἀρχαιολογικὰ λείψανα εἰς τὰς περιοχὰς αὐτάς⁴. Εἰς τὰς ἐπιστολὰς 106 καὶ 108⁵ παραπονεῖται διότι ὁ Ἑμμανουὴλ τὸν ἔχει λησμονήσει καὶ δὲν τοῦ γράφει πλέον, ἡ δὲ ἐπιστολὴ 107 ἀποτελεῖ τὸν πρόλογον τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδομένων ἐπιγραμμάτων. Ἀπὸ τὰ κείμενα αὐτὰ προκύπτει ὅτι ὁ Ἑμμανουὴλ ὁ Ἀτραμυτινὸς ἦτο νεώτερος τοῦ Μιχαὴλ Ἀποστόλῃ, κάτοικος τῆς Κρήτης καὶ Κρής, μαθητεύσας δὲ παρὰ τῷ Μιχαὴλ Ἀποστόλῃ διετήρησεν ἐπὶ ἀρκετὸν χρονικὸν διάστημα ἐγκαρδίους δεσμοὺς μετὰ τοῦ διδασκάλου του. Τελικῶς ὅμως αἱ σχέσεις τῶν δύο αὐτῶν ἀνδρῶν ἐτραχύνθησαν εἰς σημεῖον ὥστε ὁ Μιχαὴλ Ἀποστόλης νὰ γράψῃ βιαιότατον φυλλάδιον ἐναντίον τοῦ πρώην μαθητοῦ καὶ ἀγαπημένου φίλου του, τὸ εἰς British Museum ἀποκείμενον καὶ κατ' ἀποσπάσματα δημοσιευθὲν ἥδη ὑπὸ Noiret «*Μιχαήλου Ἀποστόλιου τοῦ Βυζαντίου, λόγος κατὰ Ἑμμανουηλοῖν μισρωτάτοιον αὐτοῦ φοιτηταῖν, τοῦ μὲν Κρητὸς Ἀτραμυτινοῦ, τοῦ δὲ εἰλωτος, οἷν ὁμοίους τὸ τῆς κινήσεως μέτρον ὁ χρόνος οὐκ*

¹ H. Omont, Inventaire sommaire des manuscrits grecs, II, Paris 1888, 134.

² Εἰς Palatinus graecus 115 καὶ Parisinus graecus 1761, πιθανῶς δὲ καὶ εἰς Palatini graeci 139, 149, 156. Πρβλ. Noiret, κατωτέρω.

³ Legrand II, 258.

⁴ Noiret, Lettres inédits de Michel Apostolis, Paris 1889, 110.

⁵ Noiret, 125 καὶ 126.

ἐπεῖθεν εἶγε ἡμᾶς»¹. Κατὰ τὰς ἐρεῦνας τοῦ Noiret αἱ πνευματικαὶ σχέσεις Μιχαήλ Ἀποστόλη καὶ Ἑμμανουήλ τοῦ Ἀτραμυττινοῦ δέον νὰ ἀναχθῶσιν εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν ἐτῶν 1468-1473. Κατ' αὐτὴν συνεπῶς τὴν ἐποχὴν δέον νὰ ἔχῃ γραφῇ καὶ τὰ ἐνταῦθα δημοσιευόμενα ἐπιγράμματα.

Τὴν ἔκδοσιν τῶν ἐπιγραμμάτων ἀκολουθεῖ σύντομος ἀνάλυσις τῶν θεματικῶν καὶ γλωσσικῶν στοιχείων τὰ ὅποια περιέχουν. Ἐκ τῆς ἀναλύσεως αὐτῆς εἶναι, νομίζω, προφανές ὅτι θεματικῶς μὲν τὰ ἐπιγράμματα δὲν παρουσιάζουν ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον, γλωσσικῶς ὅμως εἶναι πολὺ ἀξιόλογα, λόγῳ τοῦ πλουσίου ὕλικου τὸ ὅποιον ἐγκλείουν.

Κατὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ κειμένου, ἐπειδὴ ὁ κῶδιξ, κατὰ τὸ τμήμα τὸ περιέχον τὰ ἐπιγράμματα, εἶναι αὐτόγραφος, ἀπέφυγα κάθε παρέμβασιν, πλην τῆς μετατροπῆς τῶν δι' ἑλληνικῶν γραμμάτων ἀριθμῶν εἰς τοὺς ἀντιστοίχους ἀραβικοὺς διὰ τὸ εὐχερέστερον.

Πρὸ ἐμοῦ τὸν κῶδικα εἶχε μελετήσῃ ὁ Émile Legrand, ὅστις καὶ ἐδημοσίευσεν τὸν πρὸς Ἑμμανουήλ τὸν Ἀτραμυττινὸν ἀπευθυνόμενον πρόλογον μετὰ τῶν εἰς «*Ἁγίον Γεώργιον*» καὶ τῶν ἐκτὸς τῆς συλλογῆς εἰς ἁγίους, «*Εἰς Βησσαρίωνα*» καὶ «*Εἰς ἑαυτόν*», ἐπιγραμμάτων². Προσπάτως δὲ ἐδημοσιεύθη ὑπ' ἐμοῦ αὐτοτελῶς εἰς τὰ «*Κρητικὰ Χρονικά*» τὸ εἰς τὴν ὡς ἂν συλλογὴν περιλαμβανόμενον ἐπίγραμμα εἰς τοὺς Ἀγίους Δέκα Κρήτης³.

Parisinus græcus 1744, ff 37-57v.

37 Ἀποστολίου τοῦ Βυζαντίου, Στίχοι λαμβικοί, ἡρωϊκοὶ καὶ ἡρωελεγεῖοι εἰς τὰς δεσποτικὰς ἐορτὰς καὶ εἰς τοὺς ἐλλογίμους τῶν ἁγίων.

Ἑμμανουήλ τῷ Ἀτραμυττινῷ,

Χάριτάς σοι νομίζω, Ἑμμανουήλε καλέ, ὅτι με συμβουλευὼν ἐπῆρας
5 ἐν οἷς εἰ καὶ μηδ' ὀπωσοῦν εὖ εἶχον λόγου τε καὶ παιδείας, καθήκα ἂν ἑμμαν-
τόν καὶ τυχὸν ἀπεριμερίμνως τοῖς ἐλλογίμοις ἐπιγράμματα ξυνθεῖναι τῶν
παλαιῶν καὶ μάλιστα τοῖς μυστηρίοις Χριστοῦ, ὑπὲρ οὗ καὶ ἡνδρίσαντο καὶ
ἡγωνίσαντο καὶ ἐνίκησαν καὶ ἐταιριώθησαν· οἳ γε ἄνθρωποι ὄντες καὶ γῆν
πατοῦντες, οὐρανοβάμονές τε ἐγένοντο τῇ μελέτῃ τῶν ἀρετῶν καὶ παρὰ πάν-
10 τας ὑμνήθησαν τοὺς θεοὺς, οἳ τινῶν ἐπικήρων ἔργων ἐδρεται γεγονότες
τοσοῦτον Ἑλλῆσιν ἐτιμήθησαν ὅσον ὕστερον ἡμῖν ἡτιμάσθησαν. Ἐπεὶ δὲ καὶ
λόγων ἔχω μετρίως καὶ νόμος οὐχ ὅπως φίλοις καὶ φοιτηταῖς ἀλλὰ καὶ

¹ Noiret, 154-164.

² Legrand I, LXV καὶ LXVIII-LXIX.

³ «Κρητικὰ Χρονικά» 4, 1950, 102.

37ν πᾶσιν ἀνθρώποις παρακελεύεται πείθεσθαι ἢ ἂν προσῆκον καὶ | εὖλογον,
 ὑπεικτέον ἂν εἴη τῷ φοιτητῶν μοι καλλίστῳ καὶ πᾶσι φίλοις ὑπερκειμένῳ
 15 ἐν οἷς ἡττηθῆναι νίκης ἄλλων οὐ χεῖρον καὶ τὸ νικῆσαι στεφάνων τῶν ἐν
 Ὀλυμπίοις πάντων ἐπέκεινα. Ὅποτέρως δ' ἂν γε τὸ πρῶγμ' ἀποβαίῃ οὐκ
 ἄμοιρος ἔσῃ τῆς ἐφ' ἐκάτερα ξυντυχίας, τῶν γὰρ ὁποτέρως ἐξόντων ὁ τὴν
 αἰτίαν διδοὺς δίκαιος ἂν εἴη καὶ τούτων τοὺς καρποὺς ἀποφέρεισθαι. Ἡμῖν
 μὲν δὴ σοι ποιητέον ἂν εἴη τοῦπίταγμα οὐχ ὅτι γε τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἄλλο γε
 20 ὁτιοῦν, εἰ καὶ πῶρ ἐκείνῳ παρέρρεεν, ὥς φασι, ξυντιθεῖσι μὲν σίτῳ δύο
 ἰαμβικῶ καὶ ἓνα μετὰ τούτῳ ἡρωϊκόν, εἴτ' αὖθις ἡρωοελεγείον ἄλλον προ-
 σιθεῖσιν ἄφ' ἑαυτῶν, ὥς ἂν τι φανεῖμεν πλέον τι πεποιηκότες τῶν προ-
 ἡμῶν. Πλὴν ἔγωγε καὶ ἀπάρτι κατ' ἐμαντοῦ τὴν μέλαιναν τίθημι, ὥς εἰ καὶ
 δις τοσοῦτους ἤπερ ἐκεῖνοι ποιήσοιμι, οὐκ ἂν φθαίην ἐκείνους κατ' οὐδέν γε
 25 τῶν πονημάτων. Ὡρῶσο.

38

Δίκην ὁ πᾶσιν ἐκτίνων ὀρθὴν ἴσῃν
 ἰσημερίας εὐλόγησον τὸν χρόνον.

1

Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ πρώτη, εἰς τὸν ἅγιον Συμεὼν τὸν Στυλῖτην.

Ὅδός κατεσκευάστο τῷ Συμεώνῃ,
 στύλος δ' ἐκεῖνος καὶ γέφυρα πρὸς πόλον.
 ἀμπαύθη Συμεώνης πρώτη Σεπτεβρίοιο.
 Ὑγρὰ κέλευθα βίοιο διαπλώσας Συμεώνης,
 ἐφθασε εἰς λιμένα εὐδιον, ἡσύχιον.

2

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ἔκτῃ, εἰς τὸ ἐν Χώναις θαῦμα τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ.

Καὶ τοῦτο σόν, φέριστε τῶν ἀσωμάτων,
 νεῶν κατακλύσον σου ρεῦμα χωννύειν.
 Κρούσασθε γῇ Μιχαήλ ποταμοῦ ῥέεθρ' ἀνὰ ἔκτην·
 ρεῖα σάώσατο οὐρανίωνων ὄρχαμος ἄμφω,
 Ἀρχιππον ζάκορον ἡδὲ νεῶν σφέτερον.

3

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ὀγδόῃ, εἰς τὴν γέννησιν τῆς ὑπεραγίας Λεοποίνης ἡμῶν Θεο-
 τόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Γέννησιν ὕμνω τῆς ἀμωμήτου κόρης
 δι' ἧς ἀνεπλάσθημεν τὸ βροτῶν γένος.
 Ὅγδοάτῃ Μαρίην θεομήτορα γείνατο Ἄννα,

φῦλον αἰτιμώτατον θ' ὃ γυναικῶν ἔπλετο πρόσθεν
κόσμησεν Μαρίη, παρθενικὴ θεόπαις.

4

38v Μηνὶ τῷ αὐτῷ ἰδὴ', εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρόν.

Φύσιν πλανήσας τὴν ἀνθρώπινον ξύλῳ,
ξύλῳ καὶ αὐτὸς βάλλεται τὴν καιρίαν.
ἄμφι τετάρτῃ καὶ δεκάτῃ ξύλον ἱερὸν ἦρθη.
σκήπτρον αἰρείεται ὑψοῦ χροσόκερων βασιλῆος
χείρεσιν ἱερέων, οὗ μεγάλη δύναμις.

5

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ἰστῇ', εἰς τὴν ἁγίαν Εὐφημίαν.

Εὐφημία, πρόπει σοι ἡ εὐφημία,
ὑπὲρ θεοῦ λαβοῦσα ἄσμενος μόρον.
Ἐκτῇ καὶ δεκάτῃ Εὐφημία κάλλιπε σῶμα.
Πολλὰ ἐνὶ σταδίῳ Εὐφημία δεινὰ παθοῦσα
ὑστάτιον κυρίῳ πάρεθετό γε ψυχῇ.

6

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κη', εἰς τὸν ἅγιον Εὐδοτάθιον.

Ἀπηνὲς ἔργον τοῦ Φαλάριδος, φλέγει
τὸν Εὐδοτάθιον βοῦς πεπυρακτωμένη.
Εἰκάδι Εὐδοτάθιος καύθη ἅμα σὺν τεκέεσσιν
Εὐδοτάθιος σταυρὸν κατιδὼν ἐλάφον κεράεσσιν
«τίπτε διώκεις με» ἔκλυεν «ὦ Πλακίδα!».

7

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κσιη', εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν θεολόγον.

Ὅν εἶπε Χριστὸς ἡγαπημένον φίλον,
πάρεσυν αὐτῷ νῦν καλῶν θεὸν λόγον.
Ἐκπιατο γαίης ἰσόθεος φῶς εἰκάδι ἕκτῃ
ἄγξε κνάνωπα Ἰωάννης ἐπὶ οἶνοπα πόντον
νήσου ἀπωσάμενος ἦν ἐς ἔτ' ἀμφιέπει.

39

8

Μηνὶ τῷ αὐτῷ λη', εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Γρηγόριον τῆς μεγάλης
Ἀρμενίας.

Ὁ γρηγόριος νοῦς καὶ κανὼν θείων νόμων
καὶ νῦν δι' ἡμᾶς γρηγορεῖ μετ' ἀγγέλων.

Γρηγόριος τριακοστῇ ἐς πόλον ἄπλετον ἤχθη·
αὐτὰρ ἐπειδὴ λάκκον ἐξανέδν σκοτόεντος,
βάπτισε Τηριδάτην, ἐκ μανίης δ' ἔλετο.

9

Μηνὶ Ὀκτωβρίῳ αἰ', εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Ἀνανίαν.

Ἐξω Δαμασκοῦ ἐκβληθεὶς Ἀνανίας,
λίθοις ἐχώσθη, τὴν ψυχὴν δ' ἔχει πόλος.
Πρώτῃ Ἀνανίας Ὀκτωβρίου ὄχρετο ἐνθεν·
Λουκιανὸς φλέγε λαμπάσι σὼμ' Ἀνανίου
ὃς δ' ἔφατ' «οὐκ ἐμὲ σύ, τὸν δὲ γ' ἐμὸν λέκνυθον»

10

Μηνὶ τῷ αὐτῷ βε', εἰς τὸν ἅγιον Κυπριανὸν καὶ εἰς τὴν Ἰουστίναν.

Κυπριανὸς τέμνονται καὶ Ἰουστίνα·
μετ' ἐκβολὴν σιδηροῦ τηγάνου κάρας
δευτέρῃ Ἰουστίνῃ κράτα σκυτμήθη Κυπριανός·
κάλλιπε δαίμονας ἠδὲ τέχνην μανικὴν Κυπριανός,
σύν τε Ἰουστίνῃ ἄσματα θεῖα λέγει.

39v

11

Μηνὶ τῷ αὐτῷ γη', εἰς τὸν ἅγιον Διονύσιον τὸν Ἀρεοπαγίτην.

— «Διονύσιε, σοὶ λόγων ἐμῶν μέλει ;»
— «καὶ τοῦ τυχόντος, οὐσῶν χρεῖα μοι μόνων»·
ἦν κεφαλὴν τριτάτῃ γὰρ λαβὼν θέε· θαῦμ' ἰδέσθαι.
στάθμη ἑῶν, σοφίης ἀγός, Οὐλύμπιο θεωρός,
πάντα ἔησθα ἔχων, Διονύσιε μάκαρ.

12

Μηνὶ τῷ αὐτῷ στ', εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Θωμᾶν.

Θωμᾶς ἀνεῖπε τὸν θεοῦ τρανῶς λόγον
Ἰνδοῖς, Πάρθοις, Μήδοις τε καὶ Πέρσαις τέλος.
Ἐγχεα δουλιχόεντα κατέκτανεν ἔκτῃ Θωμᾶν·
οἰνοχόοιο βράπισμα παρηΐδι δέξατο Θωμᾶς,
αἶψα δ' ὁ γ' ἠρᾶτο. Γέντο δὲ προῆγμ' ὁ λόγος.

13

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιστ', εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Λογγίνον τὸν ἐκατόνταρχον.

Ἐπεὶ Λογγῖνος θαύματ' εἶδε καὶ πάθη,
γένονται ἄν εὐθὺς μάρτυς Χριστοῦ καὶ κήρυξ.

Δειροτομήθη Λογγῖνος δεκάτην ἀνὰ ἔκτην.
Καππαδόκαι σὲ μέγα κλέος ἦδέ τε ἔρκος ἔχοντες
λυτροῦνται παθέων, φέρτατε λογχοφόρων.

14

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιη΄, εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ Εὐαγγελιστὴν Λουκᾶν.
40 Λουκᾶς ἱατρὸς οὐ μόνον τῶν σωμάτων
ἀλλ’ οὐδὲν ἦτιον καὶ ψυχῶν παθημάτων.
Ὅρδοσάτη δεκάτῃ μετεκίαθε Λουκᾶς γῆθεν
Ἀντιόχειά σε γείνατο μὲν Λουκᾶ μεγαλήτορ,
ἔργα δὲ σεῖο χειρὸς ἔκετο γῆς δι’ ὅλης.

15

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κη΄, εἰς τὸν ἅγιον Ἀρτέμιον.
Λιπὼν δ’ Ἀρτέμιος δονκὸς ἀξίαν
θεοῦ τέτευχεν ἀφθίτου ἐξουσίας.
Εἰκάδι Ἀρτεμίῳ κάραν τάμε χαλκὸς ἀτειρής·
ῥομφαία μαρμαίροντα δαΐφρονος Ἀρτεμίῳ
πεῖραν ἀπηνέες ἀμφ’ ὀβελοῖς ἀνέρες.

16

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κη΄, εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα καὶ ἀπόστολον Ἰάκωβον.
Λαβὼν δ’ Ἰάκωβος ἀρχὴν ποιμένος
ὁδὸν δίδωσι πλείστοις πρὸς σωτηρίαν.
Τρωῶσαν ἀδελφειὸν τριτάτῃ ξύλῳ εἰκάδι Χριστοῦ
ὠμότατον γένος Ἰουδαίων ἦδ’ ἀχάριστον,
ρῶπεν Ἰάκωβον ἄκρον ἐξ ἱεροῦ.

17

40v Μηνὶ τῷ αὐτῷ κστ΄, εἰς τὸν ἅγιον καὶ μέγαν Δημήτριον τὸν μυροβλύτην.
Νυγείς δ’ Δημήτριος τὴν πλευρὰν λόγχαις,
πάθους ἀπεικόνισμα ἦ γε κυρίου·
ᾤχετο καὶ Δημήτριος ἄλκιμος εἰκάδι ἔκτῃ.
Οὐτάσθη Δημήτριος αἰχμῆσι στυβαρῆσι
πλευρὴν δεξιτερὴν, δεύετο δ’ αἵματι γῆ.

18

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κη΄, εἰς τὸν ἅγιον Νέστορα.
«Θεός» Νέστωρ ἔφησε «τοῦ Δημητρίου,
δός μοι Λιαῖον νικῆσαι μαιφόνον».

εβδομάτῃ θάνεν ἡδέ τε ἔκτανεν εἰκάδι Νέστωρ.
 Νέστωρ θῆρ' ὀλοφώνιον ὄμβριμος ἔκτα Λιαῖον
 φάσαν' ἐρυσσάμενος δῖμφα γε κονλεόθεν.

19

Μηνὶ Νοεμβρίῳ ἀπ', εἰς τοὺς ἁγίους καὶ ἰαματικούς Ἀναργύρους, Κοσμᾶν
 καὶ Δαμιανόν.

Δαμιανῶ Κοσμᾶ τε τοῖς Ἀναργύροις
 θεὸς δέδωκε τὴν χάριν τῶν σκαμμάτων
 ὄμματ' ἀκεστορέων πρώτῃ σκότος ἀμφεκάλυπεν,
 ἀργυρέας ψυχὰς Ἀσκληπιαδῶν ἀμπτάσας,
 σκήνεα κοσμοῦσι θαύμας' ἀπειρεσίους.

20

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ἡπ', εἰς τὴν σύναξιν τῶν ἐννέα ταγμάτων καὶ εἰς τὸν ἀρχι-
 στοράτηγον Μιχαήλ.

Τίς ἂν δύναιτ' αὔλον φύσιν αἰνέσαι
 φέρον ἔνυλον καὶ γεγηρὸν σαρκίον;
 Πάντες ἅμ' ὀγδόῃ ἀγγελέες θεότητος ἄγεσθην.
 Ἡμερος ἦκοις μοι μέγα φέριστε οὐρανίωνων,
 ἡνίκα ἐκ ρεθέων μεῖο λάβρης ψυχῇ.

21

41 Μηνὶ τῷ αὐτῷ ἡπ', εἰς τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν Ἰωάννην τὸν χρυσοῦν
 τὴν γλῶτταν.

Χρυσοῦ βύσαντος στόματος γ' Ἰωάννου
 ψυχὴ πόλονδε κελαδεῖ μετ' ἀγγέλων.
 Τὸν σοφίης μελεδωνὸν Ἰωάννης στεφανοῖ
 5 χρύσεια χεῖλεα θειοφόρον καὶ Ἰωάννοιο
 βῆσε μέλας θάνατος οὐ πάντες δοῦλοι
 ἀργύρεον γαίῃ θεοειδοῦς σῶμα λιποῦσα
 χρυσέ' Ἰωάννου ψυχὴ βῆ χαρκοβατὲς δῶ.

22

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ἰδῆ', εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Φίλιππον.

Ἴππου Φίλιππος συντομώτερον τρέχει
 ἀποσιόλοις ἀκήρατον ὁμοῦ πέδον.
 Κύμβαχον ὦμοι σταυρώσαντο Φίλιππον θῆρες
 καὶ ὅρα διὰ σπίνδεος πεδίοιο Φίλιππος σκιρτᾷ
 νωλεμέως ἄδων σὺν σφετέροισι φίλοις.

23

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιστ᾽, εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον.
 Βίον μισήσας τοῦ τελώνου, τρισμακάρο,
 καλοῦντι Χριστῷ ἠκολούθησας πόθῳ.
 Πῦρ δεκάτῃ κατέκαυσε λιρὸν Ματθαῖον ἐν ἔκτῃ.
 Οὕρεος ἐν λοφιῇ Ματθαίῳ ἔδωκε Χριστὸς
 δαῦδον ἔχειν ἥ δὴ μυρὶ ἔοργε καλά.

24

Μηνὶ τῷ αὐτῷ καη', εἰς τὴν ἐν τῷ ναῷ εἰσοδὸν τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου.

41v

Θεοῦ νεῶν ἄγουσιν ἔμψυχον θύται,
 νεῶν μὲν εἰς ἄψυχον, ἅγιον δ' ὁμῶς.
 εἰς ἄδυτον Μαρίῃ κόρη εἰσέδν εἰκάδι, πρώτη
 Ἄγγελος εἰν ἀδύτῳ Μαρίῃν τρέφει παμμακάριστον,
 οὐρανίῳ ἄρτῳ, ἀμβροσίᾳ τε πόσει.

25

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κη', εἰς τὸν ἅγιον Ἀμφιλόχιον, ἐπίσκοπον Ἰκονίου.
 Λόγους Ἀρείου καὶ σειρὰς κακοπλόκους
 τῇ σφενδόνη σου εὐπειῶς διεσχίσω.
 Ἀμφιλόχιον ἀνήγαγον εἰκάδι ἐν τριτάτῃ νοῦ.
 ὣς φάτο Ἀμφιλόχιος Θεοδοσίῳ βασιλῆϊ:
 τίπτε, ἄναξ, ἄλγεῖς παιδὸς ἀτιομένου;
 «εἰ γάρ τοι ἀνιηρὸν φαίνεται νείος ἕβρις,
 πῶς οἶει γε θεὸν οἰσέμεν εὐπειτέως;»

26

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κη', εἰς τὴν ἁγίαν μεγαλομάρτυρα Αἰκατερίναν.
 Αἰκατερίνα ῥήτρᾳς πεντήκονθ' ἅμα
 λόγοις σοφοῖς ἤλεγξε καὶ δίκην λάβε.
 Μαρτυρίου στέφος εἰκάδι πέμπτῃ ἐλ' Αἰκατερίνα
 ἀτρεκέως σοφίην θεὸς ἀδρανέεσσι δίδωσιν
 ἥ γὰρ ἀπείπη τίς, κεῖσε παρῶν ἐρέθει.

27

Μηνὶ τῷ αὐτῷ λη', εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Ἀνδρέαν.
 Ὁμαίμονα κτείνουσιν Ἀνδρέαν Πέτρον
 νείεις Ἀχαιῶν, τὸν θύρσον τῆς ἀνδρίας,
 τὸν σταύρωσαν Ἀχαιοὶ κακκεφαλῆς τριακοστῇ.

42

τίπτε καρηκομόωντες ἔννην σταυρώσαι' Ἀχαιοὶ
Ἀνδρέαν ἡγορέης, ὄζον ἀειθαλέα ;

28

Μηνὶ Δεκεμβρίῳ ἀπ', εἰς τὸν ἅγιον προφήτην Ναοῦμ.

Ναοῦμ προφήτα, δός μοι νῦν προθυμίαν
στίχους κορότῃσαι σῆς ὁμφῆς ἐπαινέτας.
Ὅσσε Δεκεβρίου ἀμφεκάλυψε πρώτη Ναοῦμ·
ὔδατι δ' ὃς γλυκερῷ μαλερῷ πυρὶ τ' εἶπε Νινευτὶ
θαῖσσαν ἀπολλύμεναι· δὴ γὰρ ὃ καὶ γέγονεν.

29

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ἀπ', εἰς τὴν ἁγίαν μεγαλομάρτυρα Βαρβάραν.

Πατὴρ κεραυνῷ παῖδα κτείνας ἐφθάρη
καὶ παῖς θανοῦσα φῶς ἀνέσπερον βλέπει·
πατρῶης ὑπὸ χερσὶν Βαρβάρα δειροτομήθης.
οὐρεὸς ἐν σκοπιῇ παλάμῃσι τε ἦσι κατακτὰς
τηλυγέτιν θύγατρα, σμήχθης προσητῆρι.

30

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Λαμασκηρόν.

42v

Ἐγὼ μελωδὸς εἶπερ ἦν, Ἰωάννη,
μελωδίας ἐμῆς ἂν ἡξιώσά σε.
Τίς ρ' ἀπ' ἐμεῖο κεν ἄξιος αἴνος σεῖο γένοιτο ;
ἔμπης δέχνησο τεοῖο ἔπη θεράποντος ἀλιτροῦ
οὐδενὸς ἄξια μέν, σήματα δ' αὖ φιλίας.

31

Μηνὶ τῷ αὐτῷ σπῆ', εἰς τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν Νικόλαον τὸν θαυματουργόν.

Λαβὼν ὁ Νικόλαος ταινίαν νίκης,
ψυχαφελῇ δίδωσι δῶρα τοῖς φίλοις.
Ἐκτῇ δ' ἡρῶη Νικόλεως ἐλαφηβολιῶνος·
ζάπλουτον Λυκίης μυροσώον ἀρχιερεῖα
τίπτε τίς αἰτήσας οὐκ ἔτυχ' εὐπετέως ;

32

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ζῆ', εἰς τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν Ἀμβρόσιον, ἐπίσκοπον
Μεδιολάνων.

Λιπὼν ὁ Ἀμβρόσιος τὸν πλάνον βίον
ἀγάλλεται νῦν εἰς ἀπλανὲς χωρίον.

ἄφθιτον ἐς πέδον ἔκετο ἑβδόμη ἀμβρόσιον κῆρ.
 Ἀμβρόσιος στόματ' ἀνδρῶν δυσσεβέων κατέβυσεν
 ἡμὲν Ἀρείοιο, ἡδέ τε Εὐνομίου.

33

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ηἡ', εἰς τὸν ἅγιον Πατάπιον.

Ἄφεις ὁ Πατάπιος ἀνθρώπων πάτον
 πατεῖ τὸ Ἠλύσιον σὺν γε δικαίοις.
 Πατάπιος βροτολογιὸν ὑπάγξας ἐστεφάνωται.
 Παταπίοιό τε κῆρ εἰν λειμῶν' ἀνθεμόεντι,
 καρπὸν ὀπωρίζει αὐτόματον τ' ἄπονον.

34

Μηνὶ τῷ αὐτῷ θη', εἰς τὴν σύλληψιν τῆς ἁγίας Ἀννης,
 43 ὅτε συνέλαβε τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Ὅστις δ' ἀπείρανδρον θεοῦ φιλεῖ θρόνον,
 Ἄνναν γε τὴν προμήτορα γεραιρέτω·
 μητέρα σύλλαβεν εἰνάτη Ἄννα στεῖρα θεοῦτο·
 Ἄνναν μητέρα μητρὸς Χριστοῦτο, κλεόπαιδα,
 αἰνέομεν μέροπες, σὺράνιοί τε νόες.

35

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιδη', εἰς τὸν ἅγιον Θύρσον.

Θύρσος δ' ὁ θεῖος τὸν θεοῦ θύρσον φέρων
 θύρσον κατεφρόνησε τοῦ Λιονύσου.
 ὦχετ' ἀειθαλὲς Θύρσος ποτὶ ἄμβροτον οὐδας·
 Θύρσον ἀγκαλειτοῖο δίοιό τ' ἀπέπη θυμὸς
 ἐς μακάρων νήσους, ἄφθιτον ἐς δάπεδον.

36

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιεη', εἰς τὸν ἅγιον Ἰερομάρτυρα Ἐλευθέριον.

Ἐλευθέριος νοῦν ἐλεύθερον ἔχων
 ἐλευθέρως ἄπεισιν εἰς πόλον πλάτη·
 πέμπτη καὶ δεκάτη περιπύσσειν Ἐλευθερίοιο
 πνεῦμα πόλονδ' ἀνέβη γαίῃ σῶμα λιπόν.

37

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιςη', εἰς τοὺς ἁγίους τρεῖς παῖδας.

Τρεῖς παῖδες εἰκόνιζον, ὦ θεοῦ λόγε,
 γεννήτορα, πρόβλημα καὶ σὲ τὸν μέσον.

ἐβδομάτῃ δεκάτῃ πῦρ ἀκάματον τρισὶν εἴξε·
 τρεῖς παῖδες θεοειδέες εἰκόνη οὐ γόνυ κάμψαν·
 πρὶν δ' εἴλοντο θανεῖν ἢ τότε ἐκτελέσαι.

38

43v Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, εἰς τὸν προφήτην Δανιήλ.
 Σὺ, Δανιήλ μέγιστε, θάρσος δαιμόνων,
 ἄγαν κάτω βέβληκας ὡς τὸ θηρίων·
 ἐβδομάτῃ δεκάτῃ Δανιήλ τάμον εἶδος ἄριστον,
 σῶφρονα τ' ἀσκητήν, λέκτορα τ' ἐσοσμένων.

39

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κβα', εἰς τὴν ἁγίαν μεγαλομάρτυρα Ἀναστασίαν.
 Νεκρῶν μένουσ' ἔγερσιν Ἀναστασία,
 εἴληφε δῶρον τοὺς κάμνοντας ῥωννύειν·
 κάραν Ἀναστασίῃ ἐνὶ εἰκάδι δευτέρα τμήθη·
 χρυσογόνοιο δίοιο Ἀναστασίην Ρωμαίαν
 μύστιδα εὐφυνέα πᾶσι δίκαιον ὕδριν.

40

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κγν', εἰς τοὺς ἁγίους μάρτυρας δέκα, τοὺς ἐκ Κρήτης καὶ ἐν
 τῇ Κρήτῃ.
 Ὅσοι φιλοῦσι τὴν πανθαύμαστον Κρήτην
 παθημάτων λυτροῦσθε μάρτυρες δέκα.
 Τιμήντα δέκ' ἄνθεα Κρήτης πέφνε σίδηρος·
 Κρήτῃ ἐνὶ κραναῇ δέκα μάρτυρας εἶλεν ἀτειρὺς
 χαλκός, ὁμοῦ πάντας ἰσοθέους ἀνέρας.

41

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κει', εἰς τὴν κατὰ σάρκα γέννησιν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ
 σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 Θεὸς βροτὸς γέγονεν, ὃ ξένου τόκον,
 ὅπως γένοιτ' ἄνθρωπος ἄβροτος πάλιν.
 Εἰκάδι γείνατο πέμπτη ἀμήτορα παρθένος νῖα
 τηλυγέτην παλάμῃσιν Ἰωσήφ δέχνησο σῆσιν,
 44 ὃν Μαρίη τέκετο καὶ ρ' ἀπίταλλε γέρον.

42

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κψν', εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ ἀρχιδιάκονον Στέφανον,
 τὸν πρωτομάρτυρα.
 Πάντων Στέφανος πρόωτος στεφηφόρος,

στέφος νόου εἴληφ' ἀκηράτῳ καρπῷ
βάλλουσ' ἀμπλακίης Στέφανος λίθοις ἄκος ἤτει.
λάσει βαλλόμενος Στέφανος θεοειδὴς εἶπε·
«Μή στήσης, Κύριε, σφέων τὴν ἀμπλακίην».

43

Μηνὶ Ἰανουαρίῳ αἰ', εἰς τὴν κατὰ σάρκα περιτομὴν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ
καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Θέλων παλαιὸν πληρῶσαι Χριστὸς νόμον
τὸ σώματος κάλυμμα καθτὸς ἐτήθη·
ἡματι ὀγδοάτῳ γε θεάνθρωπος περιμήθη·
χειρ μέροπος τέτεμεν δέρος ἄκρον ἀμήτορος ὕιος,
ὃν δεδίασι νόες καὶ ῥ' ὀρατῶν τὸ γένος.

44

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, εἰς τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν Βασίλειον τὸν μέγαν.

Τυχὼν ὁ Βασίλειος τῆς βασιλείας,
αἰτεῖ κατ' ἐχθρῶν τῶν βασιλέων νίκας·
παμμεδέων Βασιλείου ψυχὴν δέξατο πρώτη·
Κατπαδοκῶν Βασίλειε, μέγα κλέος, οὐνεκα μούσης
ἡμέων μνεῖαν ἔχε καὶ ῥ' ἀρετῆς ἀπάσης.

44v

45

Μηνὶ τῷ αὐτῷ σπ', εἰς τὰ ἅγια Θεοφάνια.

Μορφὴ πελείας καὶ πατρὸς θεοῦ λόγος
υἱὸν ποθεινὸν μαρτυρεῖ τοῖς ἐν σκότει·
ἐμφανίῃ Τριάδος πέλεν ἕκτῃ Μουνιχιῶνος.
Χριστὸς χρυσοδίνοιο Ἰαροδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα
ἀμπλακίας μερόπων ὤλεσε βαπτισθεῖς.

46

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ζη', εἰς τὸν ἅγιον ἐνδοξον προφήτην καὶ πρόδρομον καὶ
βαπτιστὴν Ἰωάννην.

Τίς οὐχ ὑμνήσει τῆς Ἑλισάβετ γόνον·
ἐκ κοιλίας ἔγνω γὰρ τὸν θεοῦ λόγον·
ἐβδομάτῃ βασιλῆος ἐπαινώ χειραπτῆρα
ἦν ἄρα κακκεφαλῆς βροτοσώου χεῖρα βαλέσθαι,
βαπτιστὴν σφετέρην, ὄρχαμον ἀγγελέων.

47

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιη', εἰς τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν Γρηγόριον τὸν Νύσσης.
 Πᾶσαν διελθὼν τὴν ἐγκύκλιον τέχνην,
 εὔρες δι' αὐτῆς τὸν ποθοῦμενον λόγον.
 Γρηγόριος δεκάτῃ θανάτου μέλανος πέραθ' ἤκεν
 συζυγίην σοφίης γε ἀδελφεῶν εὖ εἰδυῖαν,
 οὔτε τις εἰδέ ποτε, μητ' ἐσέπειτα ἴδοι.

48

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιβ', εἰς τὴν ἁγίαν μάρτυρα Τατιανήν.
 Τατιανὴν τάτιουσιν ἀγγέλων τάξεις
 45 ὅπου πέφυκε τάξεις ἡ τῶν μαρτύρων,
 Τατιανῆς τάφον ἄνδρες ἀπηνέες αὐχένα χαλκῷ,
 οὐτιδανὸς δὲ πόσους ἀπεφήνατο πατρίδ' ἐν αἷῃ,
 γυνὴ τατιανὴ τατιανὸς ἀνέρας.

49

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιστ', εἰς τὴν ἄλυσιν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου πρωτοκορυφαίου Πέτρου
 Νεὼς ὁ σὸς πρόσσοικος ἦν μοι τοῖς δόμοις
 ὅπου γε σειρὰν σὴν ἔθηκαν τιμίαν.
 Ἐκτῇ καὶ δεκάτῃ κομίσαντο πόλινδε ἄλυσιν
 5 πολλάκι δ' ἐγκατέδαρθον σὼ περικαλλεῖ νηῷ
 θεία δ' ὁδμὴ τις ἐξ ἀδύτου μ' ἔκανε.
 Ἀλλὰ γε νῦν ἐμᾶ οἰκία ἀμφιβεβήκασιν Οὐνοί,
 σεῖο τε εἰν σηκῷ δὴν ἀλαλάζουσιν.
 Τίς κὲν ταῦτα ἐνὶ φρεσὶν ἄλγεα θῆκεν ἐμῇσιν;
 Εἴθ' ἄρα μὴ γενόμεν ἢ μολόμεν Ἄιδι.

50

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιζ', εἰς τὸν ὅσιον πατέρα ἡμῶν καὶ μέγαν Ἀντώνιον.
 Ὡνήσεως τὸ ἄνθος χρυσίνων πόσων;
 Πρίαιτο ἂν τις τὴν φρίκην τῶν δαιμόνων;
 ἑβδομάτῃ δεκάτῃ θάνεν Ἀντώνιος ἀναίμων
 δυσγενέων θηρῶν Ἀντώνιος οὐλαμὸν ἄργας,
 εὐγενέων ἀνδρῶν πλησεν ἔραν μονίην.

51

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιη', εἰς τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν Ἀθανάσιον τὸν μέγαν
 Φίλοις ἀπαιτεῖ τὴν ἰσοσταθμὸν δόσιν
 45v τυχὼν Ἀθανάσιος ἀθανασίας

αἶκε θανὼν ἥς Ἀθανάσιε, ζῆς ἀρετῇσιν.
 Ἀνσθανέως θεράποντος ἀπηλεγέως τε Ἀρείου
 τείχεσι πλήτ᾽ Ἄρεος ἵνα κατηδάφισας.

52

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, εἰς τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν Κύριλλον τὸν μέγαν.
 Ὁ προστάτης Κύριλλος τῆς ἐκκλησίας
 καθεῖλε Νεστόριον τὸν λεωφθόρον
 ὃν ποθέεσκε Κύριλλος τέτμε θεὸν βασιλῆα
 οὐρανίων ἀγαθῶν ἀπόνῃσι Κύριλλος θεῖος
 οὐνεκα σωφροσύνης καὶ σοφίης σφετέρης.

53

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κη', εἰς τὸν ὅσιον πατέρα ἡμῶν τὸν μέγαν Εὐθύμιον.
 Θεοῦ παριστάμενος τῷ τρισολβίῳ
 θρόνῳ ὁ Εὐθύμιος χαίρει καὶ μέλπει·
 «Ἐρῶ» ἔφατ' Εὐθύμιος, «βίε εἰκάδι, οὐ μοι σεῖο».
 Εὐθυμίοιο δίου ψυχὴν Αἴς οὐκ ἐδυνάσθη
 ἀμφιπεδήσασθαι· πτῖλα σαώσατο γάρ.

54

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κη', εἰς τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν Γρηγόριον τὸν θεολόγον.
 Ἰδὼν ὁ Βασίλειος ἐν ζώντων τόπῳ
 παρόντα Γρηγόριον, εἴληφ' ἀσμένως·
 δέχνυστο Γρηγόριον, Βασίλειε, τεῶ ἐνὶ οἴκῳ
 ὃς σοφίης ἔραται θεοπέμπτου, κυδιανείρης,
 Γρηγόριον τὸν ἄγαν μὴ ἐπιλανθανέτω.

55

46 Μηνὶ τῷ αὐτῷ λη', εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Ἰππόλυτον, πάπαν Ρώμης.
 Καθὼς ὁ ἱππόλυτος πῆγασος τρέχει
 ὅπου χλόη τε καὶ ἀνάψυξις πέλει,
 Ἰππόλυτος τριακοστῇ ἐκπιεν ἄλμυρὸν ὕδαρ.
 Ἰππολύτοιο μεγακλέος ἀρχιερεῖος Ρώμης
 τίς κεν ἄρ' εἴπησιν ὅσα ἔοργεν ἐά;

56

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἰς τοὺς ἐν ἁγίοις πατέρας ἡμῶν Γρηγόριον, Βασίλειον καὶ
 Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον.
 Ὅσοι φιλεῖτε τοὺς σοφὸνς τρεῖς ποιμένας,

νομίζεται εἶναι τοῖς ὅλοις ἰσορρόπους.
Γρηγόριον, Βασίλειον, Ἰωάννην θ' ἅμ' ἀείδω·
τοὺς ἐρίηρας ἐταίρους καὶ σοφίην εἶσους γε
δεῦτε δὴ αἰνέσομεν πάντας ὁμηγερέας.

57

Μηνὶ Φεβρουαρίῳ ἀπ', εἰς τὸν ἅγιον μάρτυρα Τρύφωνα.

46v Βίου καταφρονήσας τοῦ ἐφημέρου
τροφῆς Τρύφων τέτευχε τῆς ἀκηράτου·
πρώτη δ' ἐν Φεβρουαρίου Τρύφων ἐδειροτομήθη·
διογενῆα Τρύφωνα, φαινὸν μάρτυρα Χριστοῦ,
εἶλε μέλας θάνατος καὶ στέφανος χρυσοῦς.

58

Μηνὶ τῷ αὐτῷ βᾶ', εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τιν' ὦ γεραίε σαῖς ἐν ὠλέναις φέρεις
ὃν οὐ πόλος δύναται ἂν καὶ γῇ βαστάσαι
παῖδ' ἀμάλαις ἐαδῶς Μαρίας Συμεὼν φέρε δῖμπα·
δέξατο ἀγλαὰ δῶρα Ἰησοῦς παρὰ θεράποντος,
τερηρώνων τρογόνων τέκνα νεηγενέα.

59

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἰς τὸν ὅσιον πατέρα ἡμῶν Σίλβεστρον, πάπαν Ρώμης.

Θανὼν παλαιᾶς Σίλβεστρος Ρώμης πάπας,
πόλιν κατοικεῖ νῦν νέαν ἐν τῷ πόλῳ.
Ὅρχαμος ἀρχιερέων δευτέρᾳ ἔκπιτο νέρθεν.
Σίλβεστρος μέγαν ὃς βασιλῆα ἰήσατο ἄμφω,
σώματι τε ψυχῇ τ' ἥπια φάρμακα δούς.

60

Μηνὶ τῷ αὐτῷ δη', εἰς τὸν ὅσιον πατέρα ἡμῶν Ἰσίδωρον τὸν Πηλιουσιώτην.

Ἀφῆκεν Ἰσίδωρος μνήματ' ἐν βίῳ
ἐπιστολῶν πλήθῃ τε καὶ κάλλῃ λόγων.
Ἀμφὶ τετάρτῃ κοιμήθη Ἰσίδωρος ἁγαστός·
ἀκτεάτοιο βίοιο ἐτήτυμον ἡγεμονῆα
οὐδένα τουνθ' εὖροις κρείττον ὑπ' ἡέλιον.

61

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιζη', εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Θεόδωρον τὸν Τήρωνα.

47

Σοφῶς ἔλυσας μάρτυς τὰς πανουργίας

Ἰουλιανοῦ, τοῦ κακοῦ βασιλέως·
 οἶμφ' ἀλισγημοῦ Θεόδωρε σάωσας λαόν·
 τίς κὲν ἀρεθμήσειεν δσάττια θανάματα θῆκε
 Θεόδωρος ζᾶθεος· καὶ γ' ἐν ἐμοὶ λαλέω.

62

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κδι', εἰς τὴν τρίτην εὔρεσιν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προ-
 δρόμου.

Τίς μοι παράσχοι τὴν τοῦ Ὁρφέως λύραν,
 ὅπως ὑπερθανάμαστον ὑμνήσω κάραν·
 ἧς ἱερὴν κράτα χεῖρες ἔλοντο κάρη ἔπος ἄδω·
 ἀκροτάτης κορυφῆς ὑποφήτου Ἰωάννοιο
 εὔρεσιν αἰνέομεν πρὸς δυσι καὶ τριτάτην.

63

Εἰς τὸν τελώνην καὶ τὸν φαρισαῖον.

Παραβολὴ τελώνου καὶ φαρισαίου
 δείκνυσιν ὕψους τὴν ταπείνωσιν κρείσσω·
 οὐ τι μοι ὑψαυχεῖν κέλεται θυμός, φαρισαῖε·
 ἀλλὰ γε σεῖο τελώνη λώϊον ἔχνια βαίνειν.
 Κᾶππεσε μὲν γαίῃ φαρισαῖος κύδει γαίων,
 βῆ δὲ τελωνῆτιος ἐς νυπόλον δὲ βίῃ.

64

Εἰς τὸν ἄσωτον νιόν.

πολυσιχοῦς οὔσης γε τῆς ἁμαρτίας
 πάσας μεταμέλεια σχίζας κωλύει·
 πληθὺν μ' ἀμπλακιῶν ἀποαίρεο φίλιτατ' Ἰησοῦ
 ἤθτε δέξατο τῆνος ἀλιτρὸν ἐδὸν φίλον ὄτα,
 οὔτω με πρόσσεο ἔλεως υἱὶ θεοῦ.

47v

65

Εἰς τοὺς προκεκοιμημένους.

Ψυχὰς προμητόρων μου καὶ γεννητόρων
 χώρου καταξίωσον εὐκραιοῦς, ἄναξ.
 Χριστιανῶν ψυχὰς πάντων λίσσομαί σ' ἐλέαιρε.
 λειμῶν' ἐς πολυανθέα ἥδ' ἐρίτιμον τάξον
 πνεύματ' ἀποιοχόμενων, γουνέομαί σε, λόγε.

66

Εἰς τὴν δευτέραν παρουσίαν.

Ὅταν κρίν' ἔλθῃς τὴν παγκόσμιον κρίσιν,
 ἐν δεξιοῖς τάξον με σὼν μήλων, ἄναξ·
 τίς παρακαίρια ῥέζων οὐ τρομέει σε, δικαστά·
 ἦτοι μὲν φοβέεσθαι λῶν Ὀλύμπιον ἐστὶ
 λῶστον δ' αὖ φιλέειν καὶ μὴ πλημμελέειν.

67

Εἰς τὴν ἐξορίαν τοῦ Ἀδάμ.

Καθὼς Ἀδὰμ γένοιτ' ἄν, εἴπερ ἦν τότε,
 νῦν οὐκ ἄν ἦμεν ὥσπερ κεῖνος ἦν τότε
 οὐνεκ' Ἀδὰμ πάθομεν σέο τύν' ἡμέων δ' ὕπερ εὐχον·
 ἦν μοι ἀτασθαλίην Ἀδάμη ῥέξας εἰν κήπῳ
 υἱὸς λῦσε θεοῦ ἐκγεγαὺς Μαρίης.

68

Μηνὶ Μαρτίῳ αὐ', εἰς τὴν ἁγίαν Εὐδοκίαν.

Εὐδοκία ἔδειξεν ἡ μακαρία
 ὅσου μεταμέλεια ἄξιον λόγου
 οὕτως ἄνευ μετανοίης δρῶν παρακαίρια σώσει·
 ἐμπαθέως βιότιοι περῆσασα δεινὰ κέλευθα
 ὕστατον ἐντίμως κάτθανεν Εὐδοκίῃ.

69

Μηνὶ τῷ αὐτῷ θη', εἰς τοὺς ἁγίους τεσσαράκοντα.

Λίμνη γέγηθε μάρτυρας Σεβαστία
 ἄνδρας τεσσαράκοντα στεγνισαμένη·
 τεσσαράκοντα πάγῃ δέματ' αὖρῃσι βορέαο·
 εἴπερ ὑμέων μνείης οὐκ ἔσχε κόρον Βασίλειος,
 ἀλλ' ἡμεῖς γε κόρον ἴσχομεν ἀφραδίῃ.

70

*Μηνὶ τῷ αὐτῷ κη', εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς Ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν
 θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.*

Λόγῳ σαρκωθεὶς τῷ τοῦ ἀγγέλου λόγος,
 ἐπῆρε σάρκα γῆθεν ἡμῶν εἰς τ' ἄνω·
 φθέγξατο τῇ Μαρίῃ «Χαῖρ'» ἄγγελος εἰκάδι πρώτη·
 ἐμπαπέως ταχὺς ἄγγελος οὐρανοῦ· εἰληλοῦθαι·
 τῇ Μαρίῃ «κύριος σεῖο» φάμεν γε «μέτα».

71

Μηνὶ τῷ αὐτῷ λη', εἰς τὸν ἅγιον καὶ ὁσιον πατέρα ἡμῶν Ἰωάννην τὸν τῆς
κλίμακος.

Ἰωάννης τίθησιν ἡμῖν βαθμίδας,
δι' ὧν ἔνεστι γῆθεν ἐλθεῖν εἰς πόλον·
χῶρον εἰς εἰαμενῇ τριακοστῇ ὥχετο διός·
ἢ μὴν ἀμβάσις θέτο εἰν κορδί' Ἰωάννης
εἰκοῦς τῶν ἀρετῶν τρεῖς δέκα θηκάμενος.

72

Εἰς τὰς θείας καὶ ἱερὰς εἰκόνας.

48v

Τιμᾶν φιλεῖν τε πῶς οὐ δεῖ τὰς εἰκόνας,
ἀπεικονίσματ' οὐσας ἀρχαίων τύπων·
ὅς δε τὰδ' οὐ τέλει, σοφίης οὐκ ἔστιν ἑταῖρος·
ἢ μὴν οὐδὲ ἀληθείης ἐρικυδέος οὗτος
δέξεται ἀγλαΐην, ἀλλὰ δίκην κακίης.

73

Εἰς τὴν σταυροπροσκύνησιν.

Ἀειθαλὴς δὲ σταυρὸς ῥίψις δαιμόνων
ὅλους ἀνυποῖ τοὺς προσκυνοῦντας πόθῳ·
σκῆπτρον ἀειρόμενον ποτικυνέομεν Χριστοῖο,
σημαίαν βασιλῆος ἀριπρεπέα ἱερῶν
χείρεσιν ἀιρομένην λαὸς ἅπας φιλέει.

74

Εἰς τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Λαζάρου.

5

Ἀνάστασις δίδωσι πᾶσι Λαζάρου
πίσιν ἀτεχνῶς τοῦ παντός βροτῶν γένους·
τεθνηπέναι δίκαιον Χριστοῦ τὴν χάριν
ὅμως μετ' αὐτὸν τιμᾶν τοὺς δεχομένους.
Λάζαρος ἥελιον χρυσάντυγα αὐθις ὅπωπε·
Χριστὸς ἔης δύναμιν θεότητος δείξατο εἰπών·
«Λάζαρε δεῦρο ἵθι, ἅντα Ἰουδαίων».
Εἴπερ γὰρ θεὸς οὐκ ἔσκεν, τετραήμερον οὐκ ἂν
νεκρὸν ἄρ' ἐκ γαίης ἐξήγειρε λόγῳ.

75

Εἰς τὴν ἀκάθιστον ἀγρυπνίαν.

— Τί μοι πάναγνε καὶ θεοῦ μήτηρ λόγου

- καὶ νῦν ἔσωσας σὴν ἐρυμένην πόλιν ;
 — Οὐ μοι ἀεὶ τι μέλει φιλέειν ἀμετάκλιτον οὖσαν·
 49 τὴν δ' αἰτίη ἐστὲ καὶ ἄλλοι χεῖρονες ἄλλων
 οἷς ὦρ' οὐδεμίη τῆς μετανοίας ἦν.

76

Εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Βαΐων.

Παῖδες φέροντες πτόρθους τῶν Ἰουδαίων
 ἔφαινον ἦταν ἐχθροῦ τοῦ μισοβρότου·
 Χριστὸς πῶλον ἐφέζει' ὄνον, ὁ πῶλον ταμιοῦχος.
 εἴματα νηπίτια φρονέοντ' ἐστρώννουν ἐσθλά,
 ἐκτελέοντα φάτιν τοῦ πάνυ φωνοτάτου.

77

Εἰς τὸν δεῖπνον τὸν μυστικόν.

Νόμος παρῆλθεν, ἀντεισῆχθη δ' ἡ χάρις
 δι' ἧς ἀνῆλθεν εἰς τὸ πρῶτον ἡ κτίσις·
 εἷδατα δῶκε φαγεῖν θεὸς ἄφθιτα φοιτητῆσιν·
 νίψας φοιτητῶν πόδας ἡδ' ἀπομόρξας, σῶτερ,
 «ποιεῖτ'» αὐτοῖς φάς «ἡὔθ' ἑωράκατε».

78

Εἰς τὴν σταύρωσιν τοῦ Χριστοῦ.

- Παθὼν ὁ σωτὴρ ἀνθρώπων ὑπὲρ γένους,
 ἔφηνεν αὐτοὺς τῶν παθῶν ἐλευθέρους·
 ἐγγιάλιζόν μοι θεὲ σεῖο πάθεις ἀπάθειαν
 5 χεῖρας ἀειράμενος σταυροῦ ἐπὶ ὄρχαμος ἦς.
 αἷμα δέδωκε πατρὶ λύτρον ἀποικομένων·
 Χριστοῦ αἱματοέσσης δεξαμένη ραθάμιγγας
 πολυλβότειρα χθῶν ἤμεσεν αἶψα νέκυς.

79

Εἰς τὸ ἅγιον καὶ μέγα Σάββατον.

- Θανὼν ἔδωκε Χριστὸς ἀθανασίαν
 τοῖς ἐν σκότει τέ καὶ σκιᾷ καθημένοις.
 49v ἀφθορίη γένει' ἀνθρώποισι μόρος Χριστοῦ
 πᾶς' ἀκούσα κάθητο θεοῖο γε φύσις ὑπνοῦντος,
 προσμενέουσα λύσιν τῶν σφετέρων σειρῶν.

80

Εἰς τὸ αὐτό.

- Ἄδης δεδαιμάτῳται καὶ κάτεπλάγη
 ἰδὼν θεὸν θλάσαντα τὰς αὐτοῦ πύλας
 ἐξελάπαξ' Ἄϊδου κατιῶν Χριστὸς μέγα τεῖχος·
 — «Τίπτε ἄρα δίζεαι, ὦ βασιλεῦ» φάτο παμφάγος Ἄδης·
 — «Δίζω ἔλευθερίην, ἔργου ἐμεῖο χερῶν».

81

Εἰς τὴν ἁγίαν καὶ λαμπροφόρον ἀνάστασιν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτή-
 ρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐξουδένωσαι καὶ πέπαιξαι, ὦ λέων,
 αἰεὶ τυραννεῖν δόξας τῶν ἐν τῷ Ἄδῃ·
 αἰγ' ἐκρατήθης τοῦ κρατοῦντος τῷ κράτει
 ᾧ πᾶν κράτιστον δουλεύει κλίνει γόνυ
 ἄνεισι καὶ γὰρ ἐξ Ἄδου στεφηφόρος
 κείνους ἀνιστῶν οἷς θεὸς κατηλλάγη.

82

Εἰς τὸ αὐτὸ ἡρωϊκοί.

Εἰν Ἀῖδαο δόμοισι θεὸς κατιῶν μετὰ δόξης
 βένθεα μὲν χθονὸς εὐρυαγνίης ἐδνοπάλιξε,
 φηρὸς ἀπηνῆος δε ἀνάκτορα ἐστυφέλιξε,
 5 ψυχὰς δ' αὖ καταιοχόμενων ρέα λύσατο δεσμῶν
 εὐπαιτέως δ' εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντ' ἀναῆλθεν.
 ἐκ δνοφεροῦτο τόποιο ἤης χειρὸς ἄρμενος ἔργα.

83

Εἰς τὸ αὐτὸ ἡρωοελεγεῖοι.

50

Τύμβῳ ἐνὶ σκιόεντι τεθείκασι σῶμα θεοῖο
 νύκτερος Ἰωσήφ καὶ Νικόδημος ἅμα·
 ψυχὴ δ' εἰς Ἀῖδαο πυλάρτιον εἰσβεβαβυῖα
 μοχλοὺς αἰβαλέης ῥήξατο ῥηϊδίως·

5

ἔμπης Χριστὸς ἀναστὰς Οὐλυμπόνδ' ἐβεβήκει,
 δῶμα θεοῖο πατρὸς, νυκτιλόχον θ' ἅμ' ἄγων.

84

Εἰς τὰς δέκα παρθένους.

Ἐδειξε Χριστὸς τὴν καλὴν ἀζυρίαν
 μηδὲν δύνασθαι τῆς εὐποιῆς ἄνευ.
 Οὐδὲ μίῃ ἀρετῇ κακίης μετὰ οὐτι ὄνησι·

καρπαλίμως ἀπεώσατο πέντε κόρας γε θυρωρὸς
μὴ συνεπαγομένας τὴν ἐλεημοσύνην.

85

Εἰς τὸν Ἰωσήφ τὸν πάγκαλλον.

Φανεῖς Ἰωσήφ ἄλλος Βελλεροφόντης
βίου ἀρίστου εἰσαγέχοις στέφος·
ἀρχὸς ἀνεξικάκων Ἰωσήφ ἐξεφαάνθη·
θνητῶν πολλῶν προήξεις ἀρχόμεν ἄλλην ἄλλος
αἱ μὲν ἐοῦ πέρατος, αἱ δὲ κακοῖο τύχον.

86

Εἰς τὴν πόρνην τὴν ἀλείψασαν τὸν κύριον μύρω.

Πόρνη μύρω ἤλειψε Χριστοῦ τοὺς πόδας
ἧς αὐτὸς ἐξήλειψε τὰς ἁμαρτίας.
ἡ κατὰ δάκρυ χέουσα, πόδας νίπτασκε θεοῖο·
αὐτὰρ ἔπειτα κόμῃσιν ἐξῆς ἀπονίζουσ' αὐτοὺς
ὥς ἔφατ' οὐλόθριξ: «φθὰς μ' ἐλέαιρε, ἄναξ».
Μαγδαλινῇ, Μαρίῃ πόδας οὐλοκάρηνος Χριστοῦ
ἤλειφέν τε μύρω, μόργυντο τ' αὖ τρίχουσιν.

87

Μηνὶ Ἀπριλλίῳ αἰ', εἰς τὴν ὁσίαν μητέρα ἡμῶν Μαρίαν τὴν Αἰγυπτίαν.

Ἀφεῖσα βίον τὸν κατεσπλωμένον
ἀκηλίδωτον βίον εὗρε Μαρία.
Εὐδοκίῃ ζωὴν Μαρίῃ ἐναλίγκιον ἔσχεν·
ἡ μὴν ἀτρεκέως ἔφαν ἀντίον ἀντίφ' οἶδμεν
χρηστῶ μὲν κάκιον, ἐσθλὸν δ' αὖ γε κακῶ.

88

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κη', εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Γεώργιον.

Γεώργιος τίθησιν ἡμῖν εἰς κόρον
πάθη τὰ αὐτοῦ ὡς ὀψώνιον ξένον.
καρτερικῶς θάνε Γεώργιος εἰκάδι εἰν τριτάτῃ τε·
εἰς ἐριβόλακα γαῖαν σπείρας Γεώργιος ἥρωος,
σίτον ἀγήρω νῦν καὶ πολύκαρπον ἔχει.

89

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κει' εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν Μάρκον.

Εὐαγγελιστὰ Μάρκε τοῦ θεοῦ λόγου

51 ἰδοὺ τέτευχας τῆς ἄνω κληρονομίας·
 ἀρχένα εἰκάδι πέμπτη Μάρκου ἔτμαγεν αἰχμή·
 ὦ πολιοῦχ' Ἐνετῶν μεγαθύμων Μάρκε ἀγῆρορ,
 δύεο σείο πόλιν ἔκ γε δολοροφίης.

90

Εἰς τὴν νέαν Κυριακὴν, ὅτε τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπέστη τοῖς μαθη-
 ταῖς ὁ σωτήρ.

Πίστιν πιστωσάμενος τῇ ἀπιστίᾳ
 ἔδωκε τοῖς ἔπειτα Θωμᾶς πιστεύειν·
 Θωμᾶς τρήσει σώματος ἔμβαλε Χριστοῦ χεῖρα
 5 μυστοπόλων ἐγκλείστων εἰν ἐνὶ δώματ' ἐόντων
 δείματ' Ἰουδαίων ἡπεροπευνάων·
 ὀγδοάτῃ Χριστὸς μετὰ τὴν Ἄδου ἐξανέγερσιν
 παρ σφίσιν ἄφνω σιάς, δῶκε φίλην λαλήν.

91

Εἰς τὰς μυροφόρους.

Μαθητρίας ἐπὶ Χριστοῦ μυροφόρους
 ὑμνητέον γε πᾶσι τοῖς αὐτοῦ φίλοις.
 Αἶνον μυροφόροις ἐρικυδέεσι προσάγω τόν·
 Μαгдаλινήν, Μαρίην, Μάρθαν τε Σαλώμην μέλπω,
 σὺν γε Ἰωάννᾳ, Σωσάνᾳ, Μαρίῃ.

92

Εἰς τὸν παράλυτον.

Ἰδὼν Ἰησοῦς ἄνθρωπον παρειμένον
 λόγῳ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν σωτηρίαν·
 Χριστὸς ρεῖ' ἀδένωσε παρειμένα γυῖα νοσοῦντος
 πουλυετῇ νοσέοντα θεησάμενος βροτοσῶος
 «κράββατον ἄρον» ἔφη. Καὶ ρ' ὅς ἔθει ταχέος.

93

Εἰς τὴν Σαμαρίτιδα Φωτεινήν.

51v Εὐροῦσα ἄνδρα Φωτεινὴ εἰς τὸ φρέαρ
 ὅς εἶπεν αὐτῇ πάντα τοῦ βίου πράγη,
 ἱμωνιὰν ἀφείσα· οὐδὲν γε κεράμῳ
 ὑπῆρξε κήρυξ αὐτοῦ τῶν τεραστίων.
 5 ζῶν ἔδωκε ἰδὲ ἀλλόμενον πίεν ἡ Σαμάρεια·
 πέντε ἄκουσεν ἔχειν πόσις Φωτεινὴ δῖα,
 παρ στόματος Χριστοῦ, ὅς κραδίας ὀράει.

94

Εἰς τὸν τυφλόν.

Γῆθεν λαβὼν χοῦν ὁ πλάσας βροτῶν γένος,
 τυφλὸν ἐξωμάτωσεν ὕδει καὶ κόνει.
 ἔκ γενετῆς τ' ἀλαῶ φάος εὐρυκρείων δῶκε·
 παῖσιμα δ' ἰήσατο φύσιος ἥπια φάρμακα εἰδώς,
 φῶς ἀλαῶ ὀπάσας δεσποτικῇ παλάμῃ.

95

Μηνὶ τῷ αὐτῷ λη', εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Ἰάκωβον, τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Λιπὼν ὁ Ἰάκωβος πλοῖον καὶ δόμον
 ἀπῆλθεν εὐθύς· ἠκολούθει τῷ λόγῳ·
 πότιμος ἔλε τριακοστὴν Ἰάκωβον περίπυστον·
 ὑστάτιον στεφάνοιο ἀδελφεὸς Ἰωάννου,
 πάντα λιπὼν κτέατα, ἔκθανε μαρτυρικῶς.

96

Μηνὶ Μαΐῳ αη', εἰς τὸν προφήτην Ἰερεμίαν.

52

Γένος γέμον δόλου τε καὶ ἀπιστίας
 κτείνει λίθοις γε καὶ τὸν Ἰερεμίαν.
 Κάτθανεν Ἰερεμίας πρώτῃ Μαΐοιο ἀρητήρ·
 χεῖρεσι συγγενέσιν ἀπηνέα δέξατο πότιμον
 Ἰερεμίας θεῖος. Λοίγιον ἔργον ἄγαν.

97

Μηνὶ τῷ αὐτῷ πέμπτῃ, εἰς τὴν ἁγίαν Εἰρήνην.

Ἢ πρὶν λαχοῦσα τὴν κλῆσιν Πηνελόπης
 μετωνομάσθη κουροτρόφος Εἰρήνη.
 Χαλκὸς ἀτειρῆς Εἰρήνην ἔλε καλλιπάρηον·
 ἔθνε' ἀπειρέσι' ἀνδρῶν ἡδὲ γυναικῶν θῆκε
 πότινα Εἰρήνη, Χριστιανοὺς ἀμὰ οἱ.

98

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ηη', εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸν θεολόγον.

Κἄμοι μέγιστε πέμψον νῦν θεολόγων,
 καθὼς ἔπεμψας ρώμην τῷ Χρυσοστόμῳ·
 ὀγδοὰ θ' ὕψιπέτοιο τάφος ρέα φύσατο μάννα
 αἰρετικῶν δ' ἄρα ἠπεδανοὺς ἀπεφήνατο μύθους
 θεολόγος, φάμενος ἀρχῇ ἐόντα λόγον.

99

Μηνὶ τῷ αὐτῷ θη', εἰς τὸν μεγαλοφωνότατον Ἑσσαΐαν.
 Ἐθαψε λαὸς ἐν Σιλωὰμ σὸν δέμας
 ψυχὴν δὲ θείαν χεὶρ εἴληφε Κυρίου.
 Ἑσσαΐας θάνεν ἄμφ' ἐνάτη Μανασῇ ὕπο πρισθεῖς.
 Παρθένον Ἑσσαΐας φάτο ἐξέμεν υἱέα γαστρί.
 ὦ στόματος χρυσοῦ τοῦ φαμένου γε τάδε.

100

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιβ', εἰς τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν Ἐπιφάνιον.
 52ν Μακρὸν βιώσας Ἐπιφάνιος βίον
 ἀπῆρεν ἔνθεν εἰς μονὰς αἰωνίους.
 Δωδεκάτῃ Ἐπιφάνιον κατερύκακε γαῖα·
 πᾶσι δ' ἀληθέα πίστιν κηρύξαντος Ἰησοῦ,
 πάμπολλ' αἰρετικῶν χεῖλεα ἐμφράχθη.

101

Μηνὶ τῷ αὐτῷ καη', εἰς τοὺς μεγάλους θεοστεφεῖς καὶ ἰσαποστόλους βασι-
 λεῖς Κωνσταντῖνον καὶ Ἑλένην.
 Ἰδεῖν δς ἡξιώθη σταυρὸν ἐν πόλει
 θεοπτίας τέτευχε σὺν ἀποστόλοις·
 πρῶτατος εὐσεβέων βασιλεὺς θάνεν εἰκάδι πρῶτῃ.
 Κωνσταντῖνον τίω ἡδ' Ἑλένην ἐρίτιμον
 ἥτε μυστοπόλους καὶ προμάχους Κυρίου.

102

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κθ', εἰς τὴν ἁγίαν ὁσιομάρτυρα Θεοδοσίαν.
 Δόσιν θεοῦ εἴληφε Θεοδοσία,
 νόσους, πάθη τε φάρμακα θεραπεύειν·
 σφάχθη εἰκάδι πότνια Θεοδοσίῃ ἐνάτῃ τε·
 πληγὴν Θεοδοσίῃ κέρατος κεχαρηότι θυμῷ
 χρίσθη δεξαμένη ἀργυρῷ κέρατι.

103

Εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
 Θεὸς βροτωθεὶς οὐκ ἤμειψε τὴν φύσιν
 καὶ αὐτὸς ἔσωσεν ὑψωθεὶς τὸ σαρκίον·
 53 Ἀνδρόμεον γενεήνδ' ἀναείρας ὄμιφ' ἐθέωσε·
 τεσσαράκοντα μεθ' ἡμέρας ὄχετο Οὐλυμπόνδε
 Χριστός, ἐπαγγελίην πνεύματος ἐκτελέσων,

104

Εἰς τὴν ἁγίαν Πεντηκοστήν.

Θεὸς πέπομφε τὸν παράκλητον φίλοις
ὅπως τελειώσειε τὴν προθυσίαν·
χείλεσιν εἰν ἐτέροισιν ἐφώνεον ἔθνεσι μύσται·
Χριστὸς μυστοπόλοισι παράκλητον προέηκεν,
εἰν πυρίνης γλώσσης τὴν κακίην δαπανῶν.

105

Εἰς τοὺς ἁγίους Πάντας.

Τίς ἂν δυνηθεῖη γε τῶν ἐφημέρων
ὕμνους ὑφάναι τοῖς ὁμεστίοις λόγῳ ;
ἀνδρῶν ἢ δὲ γυναικῶν ὄλβια φῦλα γεραίρω·
πάντες ὁμηγερέες τελέθουσ' ἐρίηρες ἑταῖροι,
ἐνθα θεὸς γε πέλει, οὗ πέρι πολλ' ἔκαμον.

106

Μηνὶ Ἰουνίῳ ἀπ', εἰς τὸν ἅγιον Ἰουστίνον τὸν φιλόσοφον.

Κανὼν ἄριστος ὦν δίκης Ἰουστίνος,
κακῇ δίκῃ τέθνηκε· φεῦ τῆς ζημίας.
Ρίγησεν καὶ Ἰουστίνος, κονίου προπεπωκώς.
Οὐδέ σ' Ἰουστίνε κάλλιπε δακρυόεις θάνατός γε
καίπερ ἑόντια σοφὸν καὶ πυνυτῆς ὕπατον.

53v

107

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ηῡ', εἰς τὸν ἅγιον Θεόδωρον τὸν στρατηλάτην.

Στρατηλάτην Θεόδωρον θεοῦ φίλον
τίς οὐκ ἄρωγόν εὔρεν ἐν περιστάσει ;
Ὅγδοάτῃ Θεόδωρος ἀεικέα πῆμαθ' ὑπέστη·
τουτέων δ' ἔμπης ἀγλαὰ δέξατο παρ βασιλῆος
δῶρα, ἅφαρ παρέχειν ἀσθενέεσσι χάριν.

108

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιβη', εἰς τὸν ὅσιον πατέρα ἡμῶν καὶ μέγαν Ὀνούφριον

Ὀνούφριος δ' ὄνησιν πᾶσιν ἐκτίνει
ὅσοι θέλουσι σώας τὰς φρένας ἔχειν·
δωδεκάτῃ γε Ὀνούφριος εἶασε γαίῃ χηλόν·
γῆς μονίης οἰκιστὰ Ὀνούφριε, θαῦμ' ἀσκητῶν,
τῆς κατεχούσης με νοῦσου ἀπάλλαξον.

109

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κθῆ', εἰς τὴν γέννησιν τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου προ-
δροῦμον καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Τοῦναιδος ἐκπέφευγεν ἡ Ἑλισάβετ,
τεκοῦσα θυὸν ἄξιον δισμυρίων.
εἰκάδι ἀμφὶ τετάρτῃ Πρόδρομον ἥλιος εἶδεν
Ἰωάννης ἐκγεγαῶς ἀπελύσατο δεσμῶν,
δοὺς σφετέρῳ πατέρι ἦν ἔχεν εὐλαλίην.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κθῆ', εἰς τοὺς ἁγίους καὶ πρωτοκορυφαίους ἀποστόλους
Πέτρον καὶ Παῦλον.

110

54

Εἰς τὸν ἅγιον Πέτρον

Ἐξουσίαν ἔδωκε Χριστὸς τῷ Πέτρῳ
λύειν ὅς' ἂν βούλοιτο καὶ δεσμεῖν πράγῃ·
Ὅρχαμος ἀσπαλιῶν κύμβαχος εἴλετο πότιμον.
Ἀκροτάτῃ κορυφῇ, Πέτρε, μυστοπόλῳ Χριστοῦ,
ῥέο σὸν κλῆρον ἐκ παλαμῶν ἀδίκων.

111

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἰς τὸν ἅγιον Παῦλον.

Παύλῳ τίς ἂν γένοιτο μελίζων ἄξια
Χριστοῦ λέγεσθαι ἀξιωθῆναι στόμα;
εἰκάδι εἰνάτῃ αὐχένα Παύλου χαλκὸς ἔλεψεν
εἰς τρίτατον πόλον ἀρθεῖς Παῦλος ἐριγδούποιον
ῥήματ' ἄκουσ' ἄφατα. Θαῦμα μεγ' οἶον ὅσον.

112

Μηνὶ τῷ αὐτῷ λλ', εἰς τοὺς ἁγίους ἐνδόξους καὶ πανευφήμους ἀποστόλους.

Ἀφείς ὁ σεπτὸς δῆμος τῶν ἀλιέων
θηρᾶν τὸ νηκτὸν τῆς Ἀμφιτρίτης γένος,
λόγοις σοφοῖς τε καὶ διδάγμασι ξένοις,
θεῷ συνιστᾷ ψυχὰς ἐσκοτισμένας.
δῶδεκ' ἀμάλδυναν ὀτραλέως κακὰ δόγματ' ἀπίστων.
ὦ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ῥέξαν δώδεκα φῶτες·
Ἑλλήνων σοφίην κάρτα κατηδάφισαν.

5

113

Μηνὶ Ἰουλίῳ αη', εἰς τοὺς ἁγίους καὶ ἱαματικὸς Ἀναργύρους, Κοσμᾶν
καὶ Λαμιανόν.

54v

Κοσμᾷ Λαμιανῷ τε τῷ ὁμωνύμῳ

τιμῶ, γεραίρω, προσκυνῶ, μεγαλύνω.
 Κάτθανον ἄμφω λάσει πρώτη Ἰουλίοιο.
 Συζυγίην ἑτέρεην ἀκεσώδυνον βοροτσῶον
 λάμπασαν ἐκ Ρώμης δόξασεν Οὐρανίων.

114

Μηνὶ τῷ αὐτῷ β', εἰς τὴν ἐσθῆτα τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου
 καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἐσθῆτα σὴν ἔχουσιν οἱ Χριστοῦ φίλοι,
 σκέπην κραταιάν, ἄφθεγκτον θυμηδίαν.
 Δευτερίῃ Μαρίας γε φάρος κόμισαν πόλιν εἶσω·
 ἄνδρε δύω τόδε ῥέξαν θέσφατον, ἄσπετον ἔργον,
 Βαῦδιος εὖζωνος, Κάνδυκος ἡγάθεος.

115

Μηνὶ τῷ αὐτῷ δι', εἰς τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν Ἀνδρέαν, ἀρχιεπίσκο-
 πον Κρήτης.

Πόνημα θεῖον, Ἀνδρέου κανὼν μέγας,
 πῶς οὐκ ἐγείρει πάντας εἰς εὐφημίαν;
 Ἀνδρέας ἀμφὶ τετάρτῃ ἡσύχιον λάβε πότιμον·
 Κρήτης ἀρχιερεὺς γένητ' Ἀνδρέας περὶδοξος·
 οὐκέτι δ' ἥλυθέ γε· πότιμος προύλαβε γάρ.

116

Μηνὶ τῷ αὐτῷ η', εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Προκόπιον.

Θείοις ἀγῶσι Προκόπιος ἐμπρέπων,
 τὸν ἀντίπαλον προσκόπιοντα δεικνύει·
 κόψαντ' ὀγδοάτῃ ἀπαλὴν δειρὴν Προκοπίον·
 ἤχθη δ' ἐν βωμῷ ποτε ἔνθα πέλε βρέτα κωφὰ
 κάββαλε πάντ' εὐχῇ· σὺν δὲ τ' ἔαξε γνύξ.

55

117

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιζ', εἰς τὴν ἁγίαν μεγαλομάρτυρα Μαρτίαν.

Τύπον δίδωσι τοῦργον ἡμῖν Μαρίας
 ἀνδράσιν οὔσι μὴ φοβεῖσθαι τοὺς ὄφεις·
 ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Μαρτίνῃ μεγαλῆτορ ἀπέπτῃ·
 δυσμενέος Μαρτίνῃ κορυφὴν κατέαξε σφύρα
 χείρεσιν εὐπήκτοις, δόξαν ἀειραμένη.

118

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κη', εἰς τὸν μέγαν προφήτην Ἡλίαν.

Ταχυδρόμῳ ἄνεισι πυρίνῳ δίφρῳ
ὁ τὸν πόλον σχὼν Ἡλίας ὁ θεοβίτης.
Βῆ ρ' ἱμεν Ἡλίας εἰκάδι ἐς πόλον ἀστερόεντα.
Οὐ θάνες Ἡλία, ὄρχαμε ἀγγελέων κλυτοφήμων·
αἰθέριος δ' ἐγένος προσμενέων τὸ τέλος·
τηλογέτην χήρας πᾶν Ἡλίας ἐξανέγειρε,
δῶκε δὲ μητέρι κεδνῇ χεῖρεσι πάλλειν ρεῖα.

5

119

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κβη', εἰς τὴν ἁγίαν Μαρίαν τὴν Μαгдаλινήν.

Μαгдаλινῇ δίδωσιν ἀντιμισθίαν
θεός, σὺν αὐτῷ συμπέλειν αἰδίδως.
εἰκάδι δευτέρῃ ἤρθη μυροφόρων ὄχ' ἀρίστη·
Μαгдаλινῇ, Μαρίῃ τε παρὰ ποσσὶ κάμπεσε Χριστοῦ.
Ἄδου ὅτ' ἐξανέδυν «μὴ θίγε» δ' ἔκλυε «μου».

120

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κεη', εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ἁγίας Ἄννης, τῆς μητρὸς τῆς Θεοτόκου.

55v

Τίς εὐτύχησεν εἰς παῖδας ὡς ἡ Ἄννα,
τρισόλβιον τεκοῦσα τὴν Θεοτόκον;
Εἰκάδι πέμπτη κάμμυσεν ὄμματε ὄλβιος Ἄννα·
δέξατο ὕιωνός μέγα ἔξοχος οὐρανιώνων
πνεῦμα προμήτορος ὄν, ἀγλαόν, εὐθὲς ἄγαν.

121

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κζη', εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα καὶ ἱερατικὸν Παντελεήμονα.

Οὐ πρὶν κάραν ἴσχυσε σὴν τεμεῖν ξίφος
πρὶν αὐτὸς ἠθέλησας, δοῦλε Κυρίου.
Ἐβδόμη εἰκάδι ἀρηΐφατος πέλε Παντελεήμων.
Παντελεήμονι ὀτραλέῳ Χριστοῦ θεράποντι,
πίστιν ὅτ' οὐδένησεν, αἶνον ἄγω πατέρος.
καὶ νέον οὐλοκάρηγον ἐπὶ χθονὶ κείμενον ἄπνουν
δήγματι ἰοβόλῳ λευγαλέου ὄφεος,
τὸν κατιδὼν ἐλέαιρεν ἀγανὸς Παντελεήμων
θήκατό τε ζῶόν, ρεῖα μάλ' ὥς τε θεός.

5

122

Μηνὶ τῷ αὐτῷ λαπ', εἰς τὸν ὅσιον πατέρα ἡμῶν Εὐδόκιμο ν.

Βιοῦς ὁ Εὐδόκιμος εὐδιον βίον,
δοκήσεως ἔτυχε προσδοκωμένης.

Εὐδόκιμος τριακοστῇ πρώτῃ κάμμυσεν ὅσσε·
πάμπλου θάμβος ἔχει με καρηκομόωντ' Ἀχαιοί·
πῶς κὲν ἀειρόμενος νυκτιλόχοιο ὕπο,
Εὐδόκιμος ζάθεος, κλάδος ἀνδρῶν ἀσκητῶν,
σακκόθεν εἶπε: «φίλε, σῶσον ἑόν γ' ἐτάρον».

123

56 Μηνὶ Αὐγούστῳ απ', εἰς τὸν ἅγιον Ἐλεάζαρον, καὶ Σολομώνην καὶ τῶν
ἑπτὰ παίδων αὐτῶν.

Καῖναι ἠθέλησαν ἢ λῦσαι νόμον,
ἀνῆρ γυνή τε σὺν τέκνοις ἑπταρίθμοις·
ἐννέα πυρὶ θάνον μαλερῷ πρώτῃ Αὐγούστου·
πῦρ δὲ λιρὸν κατέκη Ἐλεάζαρ καὶ Σολομώνην,
ἄμφω πεπνυμένῳ, σὺν τεκέεσσι φίλοις.

124

Μηνὶ τῷ αὐτῷ σπη', εἰς τὴν μεταμόρφωσιν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτη-
ρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην
λαβὼν ἔδειξε Χριστὸς ἄστεκτον σέλας
ἄπλετον ἐξ ὄρεος σέλας ἦκε θεὸς κατὰ ἔκτην
οὐρεος ἐν κορυφῇ, τὸ Θαβώρ καλέουσι, Ἰησοῦς
6 δεῖξεν ἔην δόξαν ἑλλογίμοις ἐτάρων
οἱ δ' ἔπεσον μεγάλθυμοι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
θρηνηεῖς κακκεφαλῆς, σφᾶς δ' ἔλε γυῖα τρώμος.

125

Μηνὶ τῷ αὐτῷ βε', εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου πρωτομάρ-
τυρος καὶ ἀρχιδιακόνος Στεφάνου.

56ν Ἰδὼν ἔτι ζῶν τὴν δόξαν τοῦ δεσπότου,
τρανώτερον, Στέφανε, νῦν ἐποπτεύεις·
δευτερίῃ νέκνος γένετ' ἀνκομιδῇ Στεφάνοιο·
χρυσοβόλου ἐξ ἡελίοιο φέρον στένιοιο
τῇ τε πόλῃ δόμα καὶ βασιλῇ νεκν.

126

Μηνὶ τῷ αὐτῷ θη', εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Ματθίαν.
 Καλοῦ τίς ἠυμοίωσεν ὥς ὁ Ματθίας,
 λαβὼν Ἰούδα τὴν ἐρίτιμον στάσιν;
 εἰν δ' ἐνάτῃ θάναε Ματθίας ὀλβιοδαίμων σταυρῷ.
 μνώεο, Ματθία, ἡδὲ καὶ ἡμέων σῆσι λιτῆσιν,
 ὄφρα σε ὑμνέομεν μήποτε πανόμενοι.

127

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιεθ', εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Τρισημέρηνσε καὶ μήτηρ ἐν τῷ τάφῳ
 ὅμοια παιδὸς τοῦ πάντων βασιλέως·
 πέμπτη καὶ δεκάτῃ Μαρὶ' ἐς πόλον αἰθέριος βῆ.
 Ἄγγελοι αἰὲν ἐόντες ἐπεὶ ὕπατον κρειόντων
 ψυχὴν μητρὸς ἐῆς ἀμφιέποντ' ἐσίδον,
 θάμβησάν τ' ἀλάλαξαν, ᾄδον καίριον ᾠσμα:
 «Ὀλβιε χαῖρε παρθενικὴ Μαρίη».

5

128

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ιστη', εἰς τὸν ἅγιον μάρτυρα Διομήδην.
 Διομήδης ἀειθαλὲς φορῶν στέφος
 ἄγει χορείαν μουσικὴν μετ' ἀγγέλων·
 ἕκτῃ καὶ δεκάτῃ Διομήδης ἔκπτατο ἔνθεν·
 Ἀγλαΐην Ἀσκληπιαδῶν, Διομήδεα, τίω,
 ὅτι νῦν καὶ θανέων τέκμορα πολλὰ κάμειν.

57

129

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, εἰς τὸ ἅγιον μανδύλιον ἐν ᾧ ἐσφραγίσατο ὁ δεσπότης Χριστὸς τὴν ἀχειροποιήτον αὐτοῦ εἰκόνα.

Ἦδειξε Χριστὸς ἐν τῷ ἡμιτυμβίῳ
 οἷα πέφυκεν ἡ χρῆσις τῶν εἰκόνων.
 Πέμπτῃ καὶ δεκάτῃ ἐτυπώσατο μορφὴν Χριστός.
 Χριστὸς τοι ἀπεμάξατο εἰκόνα ὄψιος εἶο.
 δεικνὺς ζωγραφίην, χρῆμα ποθεινότατον.

130

Μηνὶ τῷ αὐτῷ καθ', εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Θαδδαῖον.
 Ὅν εἶπε Χριστὸς Ἀδγάφω πέμψαι μύστην,
 Θαδδαῖος ἐστὶν ὁ τρισευδαίμων ὄδε.

Θαδδαῖον λάβεν ἡσύχιος μόρος εἰκάδι πρώτη·
 Θαδδαῖος φρεσὶ πενκαλίμης περιήρει πρόφρων
 ἔθνεσι κηρύσσων ρήματα θεσπέσια.

131

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κεῖ', εἰς τὸν ἅγιον ἀποστόλον Τίτον.
 Τιμῶσι Τίτον τοῖς ἀποστόλοις ἴσως,
 γένος τὸ πιστὸν ὥσπερ τρισαριστέα·
 Λειμῶν' ἀσφοδελὸν Τίτος ᾤχετο εἰκάδι πέμπτη.
 Γόρτυνα τειχιόεσσα Τίτον λάχεν ἀρχιερεῖα
 Παύλου παῖδα φίλον κάρτα γε μακρόβιον.

132

Μηνὶ τῷ αὐτῷ κηῖ', εἰς τὴν ἀποτομὴν τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ τιμίου
 57v ἐνδόξου | προφήτου προδρομον καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Οὐ χρὴ φόνον γίγνεσθαι τῇ τότ' ἡμέρᾳ,
 ὅταν τελῇται μνήμη τῶν γενεθλίων·
 τμήθῃ Ἰωάννης κράτα εἰκάδι, ἀμφ' ἐνάτῃ τε·
 αἰσχρόν τοι ταμέμεν κεφαλὴν θεοεικέλου ἀνδρὸς
 οὕνεκα μοιχαλίδος, ζαφλεγέος τε πόθου.

133

Μηνὶ τῷ αὐτῷ λαῖ', εἰς τὴν τιμίαν ζώνην τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν
 Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ζώνη πάναγνε τοὺς σοὺς ζῶσον οἰκέτας
 καὶ κινδύνων ῥύου γε τοῦ βροτοκτόνου·
 ἀσμενίσαντο πόλεις τριακοστῇ πρώτῃ ζώνῃ·
 σκηπτοόχου βασιλῆος νεύματι Ἀρκαδίοιο
 ζώνην ἐξ Ἀσίης ἄνδρες ἄγον Μαρίας.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

1. Τὸ κύριον βοήθημα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐβασίσθη ὁ Μιχαὴλ Ἀποστόλης διὰ τὴν συγγραφὴν τῶν Ἐπιγραμμάτων ἦσαν τὰ συναξάρια τοῦ μηνολογίου. Ἐλάχιστα εἶναι τὰ ἐπιγράμματα ἐκεῖνα τὰ ὅποια παρέχουν πληροφορικὰ στοιχεῖα μὴ εὐρισκόμενα εἰς τὰ συναξάρια, ἐνίοτε δὲ ἡ μεταξὺ τῶν ἐπιγραμμάτων καὶ τῶν συναξαρίων σχέσις εἶναι στενωτάτη, ὥπως π.χ. προκειμένου

περὶ τοῦ ἁγίου 'Αμφιλοχίου¹, περὶ τοῦ προφήτου Ναοῦμ² καὶ περὶ τοῦ προφήτου 'Ησαίου³. Διαφοραί, καθ' ὅσον ἠδυνήθην νὰ διαπιστώσω, εἶναι εἰς τὰς ἡμέρας ἑορτασμοῦ τοῦ Σιλβέστρου, πάπα Ρώμης⁴, καὶ τῆς ἁγίας Βαρβάρας⁵ εἰς τὰ ὀνόματα τῶν δύο ἀνδρῶν οἱ ὅποιοι μετέφεραν τὴν ἐσθῆτα τῆς Θεοτόκου⁶, εἰς τὸν ἑορτασμόν τοῦ ἁγίου Θεοδώρου κατὰ τὴν 8ην 'Ιουνίου⁷, εἰς τὰ περὶ τῆς δράσεως τοῦ 'Ανδρέου ἐν Κρήτῃ⁸, εἰς τὴν μνείαν τῆς ἱστορίας τοῦ υἱοῦ τῆς χήρας καὶ τοῦ προφήτου 'Ηλία⁹, ὥς καὶ εἰς τὰ περὶ τοῦ ἁγίου Εὐδοκίμου¹⁰. Αἱ διαφοραὶ ὅμως αὐταὶ δὲν ὑποδηλοῦν ὅτι ὁ Μιχαήλ 'Αποστόλης ἐχρησιμοποίησε καὶ ἄλλας γραπτὰς πηγὰς, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον πηγὰς ἀγνώστους εἰς ἡμᾶς· αἱ διαφοραὶ εἰς τὰς ἡμερομηνίας ἑορτασμῶν τοῦ ἁγίου Σιλβέστρου καὶ τῆς ἁγίας Βαρβάρας προέρχονται προφανῶς ἀπὸ τοπικὰς συνηθείας εἰς Κρήτην, αἱ περὶ τῶν ὀνομάτων τῶν μεταφορέων τῆς ἐσθῆτος εἰς κακὴν παράδοσιν τοῦ κειμένου τοῦ συναξαρίου τὸ ὁποῖον ἐχρησιμοποίησεν ὁ Μιχαήλ 'Αποστόλης, τὰ περὶ 'Αγίου Θεοδώρου εἰς λάθος τοῦ ἴδιου τοῦ Μιχαήλ 'Αποστόλη, τὰ περὶ 'Ανδρέου εἰς ἔλλειψιν κάθε θετικῆς πληροφορίας περὶ τῆς δράσεως τοῦ ἀρχιεπισκόπου αὐτοῦ ἐν τῇ Κρήτῃ, τὸ δὲ περὶ τοῦ προφήτου 'Ηλία καὶ τοῦ 'Αγίου Εὐδοκίμου εἶναι γνωστότατα. 'Απὸ τὴν ἄποψιν συνεπῶς τοῦ περιεχομένου τῶν τὰ ἐπιγράμματα τοῦ Μιχαήλ 'Αποστόλη δὲν προσφέρουν τίποτε τὸ νέον. "Ἄξιον σημειώ-

¹ Μιχ. 'Αποστ., 'Επίγρ. 25: «Τίπτε ἀναξ ἄλγεις παιδὸς ἀτιομένου» ὡς Σ υ ν. Μ η ν. [23η Νοεμβρ.] «πὼς οὐ φέρεις οὐ τὴν τοῦ παιδὸς ἀτιμίαν, ἀλλὰ χαλεπαίνεις».

² Μιχ. 'Αποστ., 'Επίγρ. 28: «ἔδαι δ' ὅς γλυκερῶ μαλερῶ πυρὶ τ' εἶπε Νινευὶ θάσσον ἀπολύμεναι· ὃ καὶ γέγονεν» ὡς Σ υ ν. Μ η ν. [1η Δεκεμβρ.] «Νινευὶ τέρας ἔδωκεν ὅτι ἀπὸ ὑδάτων γλυκέων καὶ πυρὸς ὑπογείου ἀπολεῖται, ὃ καὶ γέγονεν».

³ Μιχ. 'Αποστ., 'Επίγρ. 99: «Μανασῇ ὑπο πρισθεῖς» ὡς Σ υ ν. Μ η ν. [9η Μαΐου] «πρισθεῖς ὑπὸ Μανασῇ».

⁴ Κατὰ Μιχαήλ 'Αποστόλην, 2α Φεβρουαρίου, κατὰ τὸ συναξάριον 2α 'Ιανουαρίου.

⁵ Κατὰ Μιχαήλ 'Αποστόλην, 1η Δεκεμβρίου, κατὰ τὸ συναξάριον, 4ην.

⁶ Βάνδιος καὶ Κάνδυκος, κατὰ Μιχαήλ 'Αποστόλην, Γάλβιος καὶ Κάνδιδος, κατὰ τὸ συναξάριον.

⁷ Κατὰ Μιχαήλ 'Αποστόλην, ἡμέρα μαρτυρίου· κατὰ τὸ συναξάριον, ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων.

⁸ Μιχ. 'Αποστ., 'Επίγρ. 115: «οὐκέτι δ' ἤλυνθ' γε πτόμος προῦλαβε γὰρ» ὡς Σ υ ν. Μ η ν. [4η 'Ιουλ.] «καλῶς οὖν καὶ θεαρέστως τὸ ἑαυτοῦ ποίμνιον ποιμάνας».

⁹ Μιχ. 'Αποστ., 'Επίγρ. 118: «τηλυγέτην χήρας παῖν 'Ηλίας ἐξανέγειρε»· ἡ ἱστορία αὐτὴ δὲν ἀναφέρεται εἰς τὸ Σ υ ν. Μ η ν. [20η 'Ιουλ.], ἄλλως ὅμως ἦτο γνωστοτάτη [πρβλ. π.χ. τὸ ἐγκώμιον Βασιλείου Σελευκείας PG, 85, 148-157].

¹⁰ Μιχ. 'Αποστ. 'Επιγρ. 122 ὡς L o p a r e v C h r., Zitie Sr. Evdokima, «Bizantiski Vremenik» 4, 1897, 355-358 (Ρωσιστί).

σεως ὅμως εἶναι ὅτι ὁ Μιχαὴλ Ἀποστόλης ἐγνώριζε τὸ ἐγκώμιον τοῦ Μεγάλου Βασιλείου εἰς τοὺς τεσσαράκοντα μάρτυρας¹.

2. Τὰ ἐπιγράμματα, ἐπὶ πλεόν τῶν εἰδικῶν θεμάτων, διὰ τὰ ὁποῖα καὶ ἐγράφησαν, ἐμπεριέχουν καὶ προσωπικὰ αἰσθήματα τοῦ συγγραφέως των : Εἰς Ἐπίγρ. 75 («*εἰς τὴν ἀκάθιστον ἀγρυπνίαν*») ὁ Μιχαὴλ Ἀποστόλης ἐνθυμεῖται τὴν πτώσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μὲ γνήσιον δὲ χριστιανικὸν αἶσθημα, καὶ ἀκόλουθος κατὰ τοῦτο πρὸς τὰς ἑλληνικὰς λαϊκὰς παραδόσεις, τὴν πτώσιν ταύτην τὴν ἀποδίδει εἰς τὰς ἁμαρτίας τῶν Βυζαντινῶν. Ἡ συμπάθειά του διὰ τοὺς Ἐνετοὺς ἐκδηλοῦται ρητῶς εἰς τὸ Ἐπίγρ. 89 («*Εἰς τὸ ἅγιον ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν Μάρκον*»), ἐπίσης δέ, ἂν καὶ πολὺ ἐμμέσως καὶ μετὰ προσοχῆς, εἰς τὰ Ἐπιγράμ. 110 («*Εἰς τὸν ἅγιον Πέτρον*») καὶ 49 («*εἰς τὴν ἅλυσιν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου πρωτοκορυφαίου Πέτρου*») ἢ συμπάθειά του διὰ τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν. Τὸ δευτέρον ἐκ τῶν δύο τελευταίων αὐτῶν ἐπιγραμμάτων ἐμπεριέχει καὶ τὴν πληροφορίαν, ὅτι ἡ κατοικία τοῦ συγγραφέως τῶν ἐπιγραμμάτων, ὅτε ἀκόμη εὐρίσκετο οὗτος εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἦτο πλησίον τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀγίου Πέτρου². Ἀπὸ προσωπικὴν τέλος πείραν προέρχονται καὶ τὰ τρία ἐπιγράμματα 40 («*Εἰς τοὺς ἁγίους μάρτυρας Δέκα, τοὺς ἐκ Κρήτης καὶ ἐν τῇ Κρήτῃ*»), 115 («*εἰς τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν Ἀνδρέαν, ἀρχιεπίσκοπον Κρήτης*») καὶ 131 («*εἰς τὸν ἅγιον ἀπόστολον Τίτον*»), τὰ ἀναφερόμενα εἰς ἁγίους λατρευμένους ἐν Κρήτῃ, καὶ δὴ ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Γορτύνης, ὅπου ἐγκατεστάθη ὁ Μιχαὴλ Ἀποστόλης μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

3. Τὸ γλωσσικὸν ὕλικὸν τὸ ὁποῖον ἐχρησιμοποίησεν ὁ Μιχαὴλ Ἀποστόλης διὰ τὴν συγγραφὴν τῶν ἐπιγραμμάτων εἶναι εἰλημμένον κυρίως ἐκ τοῦ Ὀμήρου : Αἱ Ὀμηρικαὶ ἐκφράσεις εἶναι πολυάριθμοι : ὕγρα κέλευθα 1, ποταμοῖο ῥέεθρα 2, ἰσόθεος φῶς, οἶνοπα πόντον 7, θαῦμα ἰδέσθαι 11 ἔγχεα δουλιχόεντα 12, πείραν ἄμφ' ὀβελοῖς, χαλκὸς ἀτειρὴς 15, δένετο δ' αἷματι γῇ καὶ χαρκοβατὲς δῶ 21, διὰ σπίδεος 22, ἀνθρώπων πάτον, λειμῶν ἀνθεμόεντι 33, περικαλλέει νηῶ, ἄλγεα θῆκεν 49, ἐρίηρας ἐταίρους 56, ἀγλαὰ δῶρα 58, ἥπια φάρμακα 59, κύδεϊ γαίω 63, φίλον νῆα 64, ἐξαλάπαξε τεῖχος 80, εἰν Αἶδαο δόμοισι 82, Αἶδαο πυλάστου 83, κατὰ δάκρυ χέουσα 85, πάντες ὀμηγερέες 105, οὐλοκάρηνον, ἀγανός, ρεῖα μάλ' ὥς τε

¹ Μιχ. Ἀποστ., Ἐπίγρ. 69 ὡς «*εἴπερ ἡμέων μνείης οὐκ ἔσχε κόρον Βασιλείος*» ὡς PG, 31, 507 - 526.

² Πρόκειται προφανῶς περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀγίου Πέτρου πλησίον τῆς μονῆς τοῦ Ὁρμιάδου, ὅστις παρεχωρεῖτο ἐκπαλαί εἰς τοὺς ἐκ Ρώμης ἐρχομένους πρὸς τέλεσιν ἱεροπραξιῶν λατινιστί.

θεὸς 121, σὺν τεκέεσσι φίλοις 123, σφᾶς δ' ἔλε γυῖα τρόμος 124, ὕπατον κρείοντων 127, φρεσὶ πευκαλίμης 130, λειμῶν' ἀσφοδελόν, Γόρτυνα τειχιόεσσα 131. Ἐπίσης πολυάριθμοι εἶναι ἀνεξαρτήτως τῶν ἐκφράσεων αὐτῶν, καὶ αἱ λέξεις αἱ Ὀμηρικαί: ρεῖα, ὄρχαμος 2, μόρον 5, αἶψα 12, ἔρκος 13, μετεκίαθε, μεγαλήτορ 14, δαΐφρων 15, οὐτάσθη, δεξιτερὴν 17, ὄμβριμος, φάσγανον, ρίμφα 18, ἀπειρεσίους 19, κύμβαχον, κωλεμέως 22, ἐρέθει 26, κορηκομόωντες, ἡγορέης, ὄξον 27, ὄμφης, ὅσσε 28, τηλυγέτιν 29, ἔμπης, ἀλιτροῦ 30, ἀμβρόσιον, ἀφθιτον κῆρ 32, βροτολογόν 33, μέροπες 34, ἀγακλειτοῖο, δίοιο 35, θεοειδὲς 37, ἀτίταλλε 41, λάεσι 42, ἡματι 44, κυδιανείρης 54, ἐτήνυμον 60, ζάθεος 61, λώϊον 63, λίσσμαι, ἐλέαιρε, γυνέομαι 65, μήλων, ρέζων 66, ὑστάτιον 68, ἐμμαπέως 70, εἰαμενῇ, ἀμβάσις 71, ἀριπροπέα 73, ἄντα 74, ἐγγιάλιζον, ραθάμιγγας 78, δίζω, βένθεα, εὐρυαγείης, ἐδνοπάλιξε, ἐστνφέλιξε, ὄνοφεροῖο, ἄρμενος 82, καρπαλίμως 84, ἀτροκέως 87, ἐριβόλακα 88, ἡπεροπεντάων 90, ἐρικυδέεσι 91, γυῖα 92, ὀπάσας 94, κτέατα 95, λοίγιον 96, ἡπεδανὸς 98, ἥττε 101, πινυτῆς 106, ἐριγδοῦποιο 110, ἀμάλδυναν, ἀειραμένοις, εὐπήκτοις 117, πᾶϊν, κεδνῇ 118, ἔκλυεν 119, ὕϊωνὸς 120, ἀρηγῆματος, λευγαλέου, οὐλοκάρηνον, ἀγανὸς 121, ὀλβιοδαίμων 126, τίω 128, ζαφλεγέος 132. Πολυάριθμοι ἐπίσης εἶναι οἱ ἐπικοί καὶ γενικώτερον οἱ ποιητικοὶ καὶ Ἰωνικοὶ γραμματικοὶ τύποι, εἰς ὀνόματα, ὅπως π.χ. βίοιο 1, ποταμοῖο 2, βασιλῆς 25, οὖρεος, παλάμῃσι 29, Ἀρείοιο, 32, θεοῖο 34, ἀνέρας 40, εἰς ῥήματα, ὅπως π.χ. ἀμπαύθη 1, κάλλιπε 5, φλέγε 9, σκυτμήθη 10, πεῖραν 15, βῆ 21, ἔοργε 23, οἰσέμεν 25, αἰνέομεν 34, δείχνυσο 41, εἰς ἀντωνυμίας, ὅπως π.χ. ἐμεῖο, σεῖο, τεοῖο.

Παραλλήλως ὅμως πρὸς τὴν ἀφθονον χρῆσιν τοῦ ποιητικοῦ λόγου τοῦ Ὀμήρου, ὁ Μιχαήλ Ἀποστόλης συμπεριέλαβεν καὶ πολλὰς μεταγενεστέρας λέξεις, ἐνίοτε σπανιωτάτας, τὰς ὁποίας θὰ ἠλίευσεν βεβαίως, μετ' ἐπιμελείας ἀπὸ λεξικά: ἀδρανέεσσι 26, αἰβαλέης 83, ἀκεσώδυνον 113, ἀκτεάτιο 60, ἀλισσημοῦ 61, ἀμάλαις 58, ἀμετάκλιτον 75, ἀνέσπερον 29, ἀσπαλιήων 110, δυσθανέως 51, ἐμφανίη 45, ἔραν 50, εὐλαλίην 109, θεοπιτίας 101, θυμηδίαν 114, θύται 24, λέκνυθον 9, ἱμωνιὰν 93, ἰσόσταθμον 51, κλεόπαιδα 34, κλητοφήμων 118, λέκτορα 38, λιρὸν 23,123, λεωφθόρον 52, μεγακλέος 55, μυροσώων 31, μύσιδα 39, νυκτιλόχον 83, οὐδένηςεν 121, ὀψώνιον 88, περίδοξος 115, περιπύσιον 36, πρῶτατος 42, στερνιασμένη 69, ταμιούχος 76, ὕδριν 39, χειραπτιῆρα 46, χρυσοδίνοιο 45, χρυσάντιγα 74, ψυχωφελῇ 31—πλὴν βεβαίως τῶν καθαρῶς χριστιανικῶν λέξεων, ὅπως ἀσωμάτων 2, θεομήτορα 3, βάπτισε 8, αὐλον [φύσιν] 20, παμμακάριστον 24, στέφος μαρτυρίου 26, ἀπείρανδρον 34, ἀσκητὴν 38, νεκρῶν ἔγερσιν 39, τάξις μαρτύρων 48, ταπείνωσιν 63, μετανοίης, μεταμέλεια 68, χάρις 77, ἐλεημοσύνην 84, εὐαγγελιστὰ 89, μυροφόροις 91, παράκλητον 104, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν ἰδιαιτέραν ἐνότητα. Ἡ τελευταία αὕτη ὁμῶς τῶν χριστιανικῶν

λέξεων ἔρχεται εἰς προφανῇ ἀντίθεσιν μὲ τοὺς ὅρους καὶ τὰς ἐκφράσεις αἱ ὁποῖαι φαινομενικῶς τοῦλάχιστον οὐδεμίαν σχέσιν ἔχουν μὲ τὸν χριστιανισμόν: Ὁ Ἰησοῦς μετὰ τὴν Ἀνάστασιν «Ὀδλύμπόνδε βεβήκει» 83 καὶ μετὰ τὴν Ἀνάληψιν «ᾧχετο Ὀδλύμπόνδε» 103, Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης εἶναι «Ὀδλύμπιο θεωρὸς» 11, ὁ ἅγιος Πατάπιος μετὰ θάνατον «πατεῖ τὸ Ἠλύσιον» 33, ὁ Ἅγιος Θύρσος «θύρσον κατεφρόνησε τοῦ Διονύσου» καὶ μετὰ θάνατον «ἀπέπη θυμὸς εἰς μακάρων νήσους» 35, ὁ Τίτος μετέβη εἰς «λειμῶν' ἀσφοδελὸν» 131, ὁ ἅγιος Γεώργιος εἶναι «ἥρως» 88, ὁ Ἰησοῦς «ἐδρυκρείων» 94 καὶ «Ὀλύμπιος» 66. Προφανῶς ὅμως αἱ φράσεις αὗται εἰς τὴν γραφίδα ἑνὸς ἀρίστου ἀντιγραφέως κλασσικῶν κειμένων, συλλέκτου ἀρχαίων παροιμιῶν καὶ ἐνθουσιώδους ἐραστοῦ τῆς κλασσικῆς παιδείας, ὅχι δὲ διὰ τοῦτο ὀλιγώτερον πιστοῦ χριστιανοῦ, εἶναι φράσεις ἀπλῶς διακοσμητικαί· ἡ κλασσικὴ ἄλλως παιδεία τοῦ Μιχαὴλ Ἀποστόλη δὲν χάνεται εὐκαιρία νὰ μὴ παρουσιασθῇ: Ὁ ἅγιος Διομήδης εἶναι «ἀγλαΐη Ἀσκληπιδῶν» 128, οἱ Ἅγιοι Ἀνάργυροι εἶναι καὶ αὐτοὶ «Ἀσκληπιάδαι» 19, ὁ Ἰωσήφ ἐφάνη «ἄλλος Βελλεροφόντης» 85, οἱ Ἀπόστολοι πρὸ τῆς μαθητείας των εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐπιδίδοντο «θηρᾶν τὸ νηκτὸν τῆς Ἀμφιτρίτης γένος» 112, ὁ ἅγιος Νικόλαος «ἤρθη ἕκτη ἐλαφηβολιῶνος» 31, «ἕκτη Μουνιχιῶνος» 45 δὲ εἶναι τὰ Θεοφάνεια.

4. Ἐκ τοῦ πλουσίου αὐτοῦ γλωσσικοῦ ὕλικου ἰδιαιτέρας, νομίζω, μνείας δεόν νὰ τύχωσιν αἱ ἀκόλουθοι χρήσεις: «καὶ ῥά διὰ σπίδεος πεδίοιο Φίλιππος σκιρτᾷ» ὡς Ἰλιάς XI,754 «τόφρα γὰρ οὖν ἐπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίοιο». Εἰς τὸ πολλάκις συζητηθὲν αὐτὸ χωρίον (πρβλ. λεξικά *Ebeling* καὶ *Liddel-Scott-Jones*) ἡ ἐρμηνεία τὴν ὁποίαν παρέχει διὰ τῆς χρήσεως τῆς ἀπαξ ἀπαντήσεως ἐκφράσεως «διὰ σπίδεος πεδίοιο» ὁ Μιχαὴλ Ἀποστόλης εἶναι «διὰ τραχέος τόπου» ἐννοῶν οὕτω τὴν πλατείαν τῆς Ἱεραπόλεως ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐσύρθη πρὸ τῆς θανατώσεώς του ὁ Φίλιππος.—Σημειωτέος ὁ τονισμὸς «διὰ σπίδεος» τοῦ Μιχαὴλ Ἀποστόλη εἰς θέσιν τοῦ ὁμηρικοῦ «διὰ σπιδέος».—«Τηλυγέιν» 29, «τηλύγετος-τηλυγέτη» εἰς Ὅμηρον.—«Ὀυλοκάρηνος χριστοῖο» 86, εἰς θέσιν τοῦ ὁμηρικοῦ «ὁ οὐλοκάρηνος». Πρβλ. «ψευδοκάρην» εἰς *Kretschmer P., Locker E., Rückläufiges Wörterbuch der griechischen Sprache*, 1944, 140. Σημειωτέος τέλος καὶ ὁ ἐκχριστιανισμὸς τοῦ «βένθεα ἁλὸς» διὰ τοῦ «βένθεα χθονὸς» 72. Καὶ ταῦτα μὲν διὰ τὸ ἕξ Ὁμήρου ληφθὲν ὕλικόν. Περισσότερον ἐνδιαφέρον ἔχουν τὰ μεταγενέστερα γλωσσικὰ στοιχεῖα: «Αἰβαλέη» 83, [=θύρα], ἀντὶ τοῦ τύπου αἰβάνη (Ἡσύχιος) καὶ αἰβάλη (Σουΐδας) (αἰβαλέη εἰς κώδ. Κυρίλλου, κατὰ τὸ λεξικὸν *Stephanus*). «Ἀκτέατος» 60, ἀντὶ τοῦ, μεταγενεστέρου καὶ αὐτοῦ, ἀκτέανος (πρβλ. ἐπίγρ. 95, «πάντα λιπὼν κτέατα». Προφανῶς ἐκ τῆς δοτικῆς κτέατεσσι).—«Ἀλισσημὸς» 61: ἀλίσγημα εἰς

πράξεις Ἀποστ. 15-20 (ἀπέχεσθαι τῶν ἀλισγημάτων τῶν εἰδώλων) καὶ ῥῆμα ἀλισγεῖν (ἀλισγήσει, ἡλισγημένους, ἡλισγήσαμεν, ἀλισγηθῇ) εἰς Ο' (πρβλ. Hatch and Redpath, Concordance to the Septuagint I, 1897, 54).— «Ἀμάλη» 58: Ἀθήναιος 618d: «τὰ δράγματα τῶν κριθῶν αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ προσηγόρευον ἀμάλας».— «Λέκνθος» 9: Τὰ λεξικά ἀναφέρουν «λέκνθος» οὔτε ἡ σημασία ὅμως, οὔτε ἡ ὀρθογραφία συμπίπτουν μὲ τὴν λέξιν τοῦ Μιχαήλ Ἀποστόλη.— «Ἰμωνιά» ἡ ὀρθή γραφή εἶναι «ἰμονιά».— «Κλεόπαις» 34: λέξις ἀθησαύριστος;— «Λιρὸς» 23,123: Πρβλ. Καλλιμάχος frg. 14 Pfeiffer, τὸ «λιρὸν πῦρ» τοῦ Μιχαήλ Ἀποστόλη εἶναι «ἀναιδές, ἀναίσχυντον».— «Λεωφθόρος» 52: ὁ χαμένος, ὁ ἄθλιος, κατὰ τὰ ἀντίστοιχα λεώλεθρος, λεώλης εἰς Ἡσύχιον λέξις ἀθησαύριστος.— «Μυροσῶς» 31: λέξις ἀθησαύριστος Buck c., Petersen W., A reverse index of greek nouns and adjectives, 1945, 182.— «Χρυσάντις» 14: Μανασσῆ, Συν. Χρον. 5055 (Migne PG, 127,409) «αὐτὸς αὐτὸν ἐπέβαινεν ἀρμάτων χρυσαντύγων».

5. Εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἐπιγραμμάτων τοῦ ὁ Μιχαήλ Ἀποστόλης περιγράφει ὁ ἴδιος τὴν μετρικὴν μορφήν τὴν ὁποίαν ἠκολούθησε: «ξυντιθεῖσι μὲν στίχῳ δύο ἱαμβικῶ καὶ ἓνα μετὰ τούτου ἡρωϊκὸν εἴτ' αὐθις ἡρωσελεγεῖον ἄλλον προστιθεῖσι ἀφ' ἑαυτῶν». Τὸ σύστημα ὅμως αὐτὸ δὲν τὸ ἠκολούθησε πάντοτε καὶ διὰ τοῦτο ἐφρόντισεν εἰς τὰς ἐπιγραφὰς ἢ εἰς ἐπὶ τῆς ὥας σημειώματα νὰ καθοδηγῇ τὸν ἀναγνώστην: Πρβλ. 21, στ. 5 κέ. ὅπου σημειώνει ὁ ἴδιος «ἡρωϊκοί».— Ἐπίγρ. 82 «εἰς τὸ αὐτὸ ἡρωϊκοί», 83 «εἰς τὸ αὐτὸ ἡρωσελεγεῖο». Ἐπειδὴ δὲ οἱ περιορισμοὶ τοῦ μέτρου δὲν τοῦ ἐπιτρέπουν πάντοτε νὰ ἐκφρασθῇ σαφῶς ἢ ἐπειδὴ ἡ τελικὴ μορφή ἐνίοτε δὲν ἦτο ἱκανοποιητικὴ, συμπληροῖ ἢ διορθοῖ τὴν ἀτελῆ διατύπωσιν διὰ περιθωριακῶν σημειωμάτων, εἷς τινὰς δὲ περιπτώσεις ἀποκαθιστᾷ οὕτω καὶ γραφικὰ ἀβλεπτήματα: 40,3 (μεταξὺ τῶν λέξεων μέλανος πέραθ' καὶ ὑπεράνω αὐτῶν): ἡ(γ)ουν εἰς [ἢ σύνταξις: οὐ μέλει μοι σεῖο].— 58,3 (ὑπεράνω τοῦ ἐαδῶς) χαίρων.— 68,3 (ἐπειτα ἀπὸ τὸ σώσει): ἡ(γ)ουν ἑαυτὸν (ἢ σύνταξις: οὕτις δρῶν παρακαίρια σώσει ἑαυτὸν ἄνευ μετανόησος)—84,5 συνεπηγομένης καὶ α ὑπεράνω τοῦ κ.—91,5 Σωσάνη καὶ α ὑπεράνω τοῦ κ.—94,2 Διὰ τῆς τοποθετήσεως τῶν γραμμάτων β,α,γ ὑπεράνω τῶν τριῶν πρώτων λέξεων προτείνεται ἡ ἀκόλουθος σειρά: ἐξωμάτωσεν τυφλὸν ὄδει.—100,1 ὁμοίως: Ἐπιφάνιος μακρὸν βιώσας βίον.—101,1 (ἐπιγραφῇ) βασιλεῖ καί.—121,3 ὁμοίως Ἐβδόμη εἰκάδι ἀρητῆρατος πέλε Παντελεήμων.

6. Ὑπολείπονται ὀλίγαι λέξεις διὰ τὴν γραμματολογικὴν σημασίαν τῶν ἐπιγραμμάτων αὐτῶν. Τὰ βυζαντινὰ ἐπιγράμματα ἐλάχιστα ἔχουν μελετηθῇ μέχρι τοῦδε, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ ἀντίστοιχα τῆς κλασσικῆς ἐλληνικῆς καὶ

τῆς ἑλληνιστικῆς ἐποχῆς. Καὶ ἀνέκδοτα εἰσέτι ὑπάρχουν καὶ πολλῶν ἐκ τῶν ἐκδεδομένων χρειάζονται νέαι ἐκδόσεις ἐπὶ τῇ βάσει συστηματικῆς μελέτης τῆς χειρογράφου παραδόσεως. Τὸ δὲ κύριον ἔργον εἶναι ἡ μελέτη τῶν θεμάτων, τῆς μετρικῆς μορφῆς, τῆς γλώσσης, τῶν ἐπιδράσεων. Τὰ ἐπιγράμματα τοῦ Μιχαὴλ Ἀποστόλη εἶναι δι' ἑορτὰς καὶ ἁγίους τῆς ὀρθοδόξου ἑλληνικῆς ἐκκλησίας εἰς γλῶσσαν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν μὲ λῆξεις εἰλημμένας ἐκ τοῦ Ὁμήρου μέχρι καὶ τοῦ Μανασσῆ. Εἶναι μία ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος περίπτωσις, ὅσον καὶ ἂν ὄχι μοναδική.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΛΑΟΥΡΔΑΣ